

εργατική αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

No 1432, 29 Ιούλη 2020 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

**Μητσοτάκης και ΕΕ οργανώνουν
νέο γύρο επιθέσεων**
Δεν θα τους αφήσουμε

Η άποψή μας
σελίδα 3

ΟΡΓΑΝΩΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

ΔΕΘ 7/9/2019, Η πρώτη πανεργακή απάντηση στον Μητσοτάκη. Φωτό: Κυριάκος Μπάνος

σελίδα 9

**ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΟΙ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΙ**
Καμιά ομοψυχία
για τις ΑΟΖ

Στρατιωτική επέμβαση
του Σίσι στη Λιβύη

σελ. 12

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ
ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ
Συλλαλητήριο στη Θεσσαλονίκη

ΣΑΒΒΑΤΟ 5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ
ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΣΤΗ ΔΕΘ

Το νέο μνημόνιο ΕΕ - Μητσοτάκη δεν θα περάσει

- Μεζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού
- Καμιά απόλυση - Μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων
- Συλλογικές συμβάσεις με συζητήσεις
- Καμιά ιδιωτικοποίηση - Διαγραφή του χρέους

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ **ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ**

**Όλοι στη ΔΕΘ
4 & 5 Σεπτέμβρη**

Γυρίστε στις σελίδες 4, 5

ΟΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΕ ΓΙΑ ΤΗΝ “ΑΝΑΚΑΜΨΗ” ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΝΔΗΜΙΑ

Αυτή τη φορά δεν κράτησαν ούτε τα προ-σχήματα. Ύστερα από μια μααραθώνια σύνοδο οι ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατάφεραν την περασμένη εβδομάδα να έρθουν σε συμφωνία σε σχέση με το περιβόητο “Ταμείο Ανάκαμψης” -ένα πακέτο μέτρων για την αντιμετώπιση των συνεπειών της πανδημίας. Η διαπραγμάτευση βασίστηκε σε ένα σχέδιο που είχε καταστρώσει πριν από μερικούς μήνες -με βάση μια γαλλογερμανική πρόταση- η Κομισιόν. Στην παρουσίαση του σχεδίου αυτού η Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν, η πρόεδρος της Κομισιόν, είχε ζητήσει δημόσια συγνώμη από την Ιταλία για την αδιαφορία που είχε επιδείξει η Ευρωπαϊκή Ένωση για την επέλαση του κορονοϊού: “Είναι αλήθεια ότι δεν είμαστε εκεί στην αρχή, όταν η Ιταλία χρειαζόταν ένα χέρι βοήθειας... Και είναι σωστό, ότι η Ευρώπη ζητά συγγνώμη ολόψυχα για αυτό”.

Το σχέδιο που είχε παρουσιάσει τότε η φον ντερ Λάιεν χωριζόταν σε τρεις “πυλώνες”: Στήριξη των επενδύσεων και των μεταρρυθμίσεων, στήριξη των επιχειρήσεων που πλήττονται, στήριξη της Υγείας. Η φον ντερ Λάιεν είχε βαφτίσει αυτόν τον τρίτο πυλώνα EU4Health (Ευρωπαϊκή Ένωση για την Υγεία). Στους στόχους του περιλαμβάνονταν η θωράκιση των εθνικών συστημάτων υγείας, η δημιουργία αποθεμάτων σε κρίσιμα φάρμακα και υγειονομικά υλικά και η μετεκπαίδευση του νοσηλευτικού προσωπικού στην αντιμετώπιση των πανδημιών.

Στο τελικό κείμενο του προγράμματος αντιμετώπισης των συνεπειών του κορονοϊού ο τρίτος πυλώνας κόπηκε.

Η υγεία μας ήταν πάντα τελευταία στη λίστα των προτεραιοτήτων των κυβερνήσεων μας – αυτό δεν περιμέναμε την πανδημία για να το μάθουμε. Η ωμή, ξετσιπωτή παραδοχή αυτής της προκλητικής αδιαφορίας είναι όμως κάτι το πρωτόγνωρο για τα ήθη των ηγετών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με την απόφαση της περασμένης εβδομάδας οι υπουργοί, οι πρωθυπουργοί και οι πρόεδροι των “27” που είχαν μαζευτεί στις Βρυξέλλες έστειλαν ένα ξεκάθαρο μήνυμα στα 450 περίπου εκατομμύρια των απλών ανθρώπων που ζούνε στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης: οι ζωές σας δεν μετράνε. Η υγεία σας δεν μετράει. Το μόνο που μετράει είναι τα κέρδη μας.

Η συμφωνία

Ο τρίτος “πυλώνας”, το πρόγραμμα EU4Health δεν ήταν στην πραγματικότητα τίποτα πέρα από ένα φύλο συκής, μια απόπειρα να καλυφθεί με έναν μανδύα ανθρωπισμού το προκλητικό πρόγραμμα αντιμετώπισης, υποτίθεται, των συνεπειών της πανδημίας. Ο κύριος όγκος των 750 δις του προγράμματος κατευθυνόταν ήδη από την αρχική πρόταση στους δυο πρώτους πυλώνες -την στήριξη της ανάπτυξης και των μεταρρυθμίσεων και την στήριξη των επιχειρήσεων. Στην πρόταση της φον ντερ Λάιεν ο προϋπολογισμός του προγράμματος EU4Health ήταν όλα και όλα 9,4 δις. Με μια απλή διαίρεση καταλήγουμε στο ιλιγγιώδες ποσό των 21 ευρώ ανά κάτοικο. Αλλά ακόμα και αυτά θεωρήθηκαν υπερβολική σπατάλη από τους ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και κόπηκαν.

Ήταν μια από τις πιο δύσκολες και πιο χρονοβόρες ευρωπαϊκές συνόδους στην ιστορία,

Δώρα για τους καπιταλιστές Ψίχουλα για Υγεία και Εργάτες

γράφουν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Η συμφωνία επιτεύχθηκε στις 5 τα ξημερώματα ύστερα από μια ακόμα ολονύκτια συνεδρίαση. Το “αγκάθι” δεν ήταν φυσικά ο τρίτος πυλώνας -αυτός κόπηκε χωρίς πολλά-πολλά από την αρχή. Υπήρχαν τρία βασικά σημεία διαφωνίας: οι επιδοτήσεις, οι προϋποθέσεις για την εκταμίευση των “δόσεων” από τις χώρες μέλη και το κοινό χρέος.

Η πρόταση της φον ντερ Λάιεν είχε δυο τo-μές σε σχέση με τις μέχρι τώρα πρακτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πρώτον, το πρόγραμμα θα χρηματοδοτηθεί από την ίδια την Κομισιόν με την έκδοση ομολόγων στο όνομα της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης –ενός είδους Ευρωομολόγων δηλαδή. Αλλά αυτό ήταν πάντοτε κόκκινο πανί για τις πλούσιες χώρες του ευρωπαϊκού βορά που αρνούνται πεισματικά κάθε ιδέα κοινού χρέους. Οι αντιρρήσεις της ομάδας των τεσσάρων σκληροπυρηνικών χωρών, της Ολλανδίας, της Αυστρίας, της Δανίας και της Σουηδίας, παρακάμφθηκαν τελικά με την απλή μέθοδο των οικονομικών ανταλλαγμάτων: και οι τέσσερις αυτές χώρες έχουν κερδίσει από παλιά σημαντικές εκπτώσεις στις συνδρομές που συνεισφέρουν (όπως όλες οι χώρες μέλη) κάθε χρόνο στον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης (το Πολυετές Δημοσιονομικό Πλαίσιο για να χρησιμοποιήσουμε την αργκό των Βρυξελλών). Για ναβάλουν την υπογραφή τους απαίτησαν και οι τέσσερις σημαντικές αυξήσεις στις εκπτώσεις αυτές. Και τις κέρδισαν: η Ολλανδία θα πληρώσει μέσα στην ερχόμενη επταετία 345 εκατομμύρια λιγότερα χάρη στην αύξηση αυτή. Η Αυστρία 320 εκατομμύρια λιγότερα, η Σουηδία 270 εκατομμύρια και η Δανία 180 εκατομμύρια.

Η δεύτερη τομή της πρότασης φον ντερ Λάιεν αφορούσε στον τρόπο με τον οποίο θα μοιράζονταν αυτά τα χρήματα στις χώρες μέλη. Και πάλι για πρώτη φορά στα χρονικά της Ευρωπαϊκής Ένωσης ένα τμήμα της βοήθειας θα δινόταν στις χώρες μέλη σαν επιχορήγηση και

όχι σαν δάνειο. Η ομάδα των τεσσάρων είχε διαμαρτυρηθεί έντονα από την πρώτη στιγμή για αυτή την παραβίαση των ιερών, νεοφιλελεύθερων αρχών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η τελική συμφωνία προβλέπει πράγματι ότι ένα κομμάτι της βοήθειας θα δοθεί σαν επιχορήγηση αλλά τα ποσά είναι σημαντικά κουτσουρεμένα σε σχέση με το αρχικό σχέδιο: από τα 750 δις του προγράμματος μόνο τα 390 δις θα είναι επιχορηγήσεις.

Το τρίτο βασικό σημείο διαφωνίας στην σύνοδο κορυφής δεν είχε καμιά σχέση με κανένα νεωτερισμό: η ομάδα των τεσσάρων “φειδωλών” (όπως τις ονομάζουν τα ΜΜΕ) επέμενε ότι οι δόσεις θα έπρεπε να εκταμιεύονται με τους ίδιους περίπου μηχανισμούς που εκταμιεύονταν και οι δόσεις των μνημονίων προς την Ελλάδα και τις άλλες χώρες του ευρωπαϊκού νότου την περίοδο των μνημονίων: έγκριση από την Κομισιόν, έλεγχος της πορείας των μεταρρυθμίσεων και πάει λέγοντας. Τελικά οι αντιρρήσεις τους “κάμφθηκαν” με μια μεσοβέζικη διατύπωση στο τελικό σχέδιο που μεταθέτει απλά την διαπραγμάτευση στο μέλλον.

Κερδοσκοπία

“Τα χρηματιστήρια ανεβαίνουν, οι προλετάριοι πέφτουν”, έγραφε πριν από έναν περίπου αιώνα η Ρόζα Λούξεμπουργκ. Ένας απλός τρόπος για να καταλάβει κανείς, με μια ματιά, την αξία μιας οικονομικής πρότασης ή μιας μεταρρύθμισης για τους πολλούς είναι να κοιτάξει τις αντιδράσεις της άλλης πλευράς: όσο πιο χαρούμενα είναι τα χρηματιστήρια τόσο πιο άγριες μέρες έρχονται για τους απλούς ανθρώπους.

Ένας από τους πρώτους που έτρεξαν να κालωσορίσουν τη συμφωνία ήταν η Fitch -ένας από τους τέσσερις μεγάλους διεθνείς οίκους αξιολόγησης στον κόσμο. Η συμφωνία, λέει η Fitch, παρόλο που τυπικά αφορά μόνο σε ένα “εφάπαξ” σχέδιο αντιμετώπισης της πανδημίας, ανοίγει στην ουσία το δρόμο για την έκ-

δοση στο μέλλον, εάν παραστεί ανάγκη, και νέου κοινού Ευρωπαϊκού χρέους. Ως εκ τούτου, οι κίνδυνοι χρεοκοπίας ενός κράτους μέλους και διάλυσης της Ευρωζώνης είναι μειωμένοι.

Οι κερδοσκόποι τρίβουν από τώρα τα χέρια τους με ικανοποίηση. Το Ευρώ υποστηρίζουν τώρα οι “ειδικοί” (τα αυθεντικά παπαγαλάκια του χρηματιστηρίου) θα ανέβει. Ευκαιρία για τρελά κέρδη για όσους τολμήσουν.

Και δεν έχουν άδικο. Όχι σε σχέση με το Ευρώ -το πού θα πάνε οι ισοτιμίες των νομισμάτων στο μέλλον δεν μπορεί κανένας να το προβλέψει. Σε σχέση με τα “τρελά κέρδη” δεν έχουν άδικο. Γιατί ακριβώς αυτός είναι και ο στόχος του προγράμματος που ενέκρινε η σύνοδος κορυφής την περασμένη εβδομάδα: στήριξη των επιχειρήσεων που πλήττονται από τη νέα ύφεση. Στήριξη των επιχειρηματιών που έχουν αρχίσει εδώ και πολύ καιρό να απαιτούν χρήματα από το δημόσιο και την Ευρωπαϊκή Ένωση για να μην κλείσουν τις επιχειρήσεις τους.

Ύφεση

Η κυβέρνηση του Μητσοτάκη επέστρεψε με έναν αέρα θριάμβου από τις Βρυξέλλες. Τα χρήματα που θα λάβει η Ελλάδα είναι ελαφρώς αυξημένα σε σχέση με την αρχική πρόταση της φον ντερ Λάιεν. Αλλά και η αναλογία δανείων – επιδοτήσεων είναι αυξημένη: από τα 32 δις που προβλέπεται να πάρει η Ελλάδα τα 12,5 θα είναι δάνεια (που θα επιβαρύνουν το δημόσιο χρέος) και τα 19,5 επιχορηγήσεις (που τελικά μπορεί να είναι 16,7 δις σύμφωνα με νέους υπολογισμούς μετά τη Σύνοδο). Αλλά αυτό δεν είναι παρά μια ασήμαντη, σχεδόν, λεπτομέρεια.

Η σημερινή ύφεση της παγκόσμιας οικονομίας δεν οφείλεται στον κορονοϊό: οι μεγάλες οικονομίες του πλανήτη είχαν εγκλωβιστεί σε μηδενικούς ή και αρνητικούς ρυθμούς ανάπτυξης ήδη από το τελευταίο τρίμηνο του 2019. Η πανδημία έδωσε σε αυτή την ύφεση δραματικές διαστάσεις.

Τα 750 δις δεν πρόκειται να σταματήσουν αυτόν τον κατήφορο. Το πρόβλημα δεν είναι απλά και μόνο ότι είναι απελπιστικά λίγα –για την αντιμετώπιση της κρίσης χρέους οι κεντρικές τράπεζες και οι κυβερνήσεις δαπάνησαν πριν από δέκα περίπου χρόνια πάνω από 15 τρισεκατομμύρια δολάρια. Το πραγματικό πρόβλημα είναι ότι το σύστημα είναι πλέον τόσο άρρωστο που δεν μπορεί να ανακάμψει όσα “κίνητρα” και αν προσφέρουν οι κυβερνήσεις στις άρχουσες τάξεις.

Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι δεν μπορούν να “ανακάμψουν” οι ίδιες οι άρχουσες τάξεις. Οι ημέτεροι και οι φίλοι καταστρώνουν από τώρα σχέδια για το πώς και πού θα επενδύσουν αυτά τα 32 δις που έρχονται. Στην Ελβετία; Ή στους εξωτικούς φορολογικούς παράδεισους της Ασίας; Ιδού η απορία.

Σωτήρης Κοντογιάννης

3 Ιούλη, Διαδήλωση των εργατών της Τέχνης στην Αθήνα. Φωτό: Μάνος Νικοῦ

ΝΕΕΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΣΤΑ ΣΚΑΡΙΑ

Οργανώνουμε την αντίσταση

Κάθε μέρα που περνάει τα “άπλυτα” της Συνόδου Κορυφής της ΕΕ για το πακέτο ενίσχυσης των ευρωπαϊκών οικονομιών βγαίνουν στη φόρα. Και οι θριαμβολογίες του Μητσοτάκη ότι τάχα βγήκε “νικητής” και εξασφάλισε ότι θα βρέξει στην Ελλάδα ένας πακτωλός δισεκατομμυρίων από δω και μπρος, αποδεικνύονται φύκια για μεταξωτές κορδέλες. Η αλήθεια είναι μία: Τα πακέτα από την ΕΕ -είτε μέσω επιχορηγήσεων, είτε μέσω δανεισμού- όχι μόνο δεν πρόκειται να δώσουν καμία ώθηση στην ανάκαμψη, αλλά θα ανοίξουν μια νέα περίοδο μνημονιακού τύπου επιθέσεων ενάντια στην εργατική τάξη. Και μάλιστα πολύ γρήγορα.

Ο λόγος γι’ αυτό είναι διπλός. Αρχικά όσον αφορά στα ίδια τα “πακέτα”. Η επικύρωση της συμφωνίας που έγινε μέσα σε κλίμα ανταγωνισμών, βέτο και πλακωμάτων έχει μπροστά της μια σειρά από παγόβουνα. Κατ’ αρχάς θα πρέπει να εγκριθεί από το Ευ-

ρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το οποίο ήδη εκφράζει αντιρρήσεις. Ακόμα και αν εγκριθεί εκεί, θα πρέπει να περάσει από τα κοινοβούλια κάθε χώρας. Κάθε κυβέρνηση -και η Νέα Δημοκρατία- θα πρέπει μέχρι το Δεκέμβριο να υποβάλει στη Κομισιόν ένα πρόγραμμα μέτρων που πρέπει να εγκριθεί για ν’ αρχίσει να παίρνει τα λεφτά σε δόσεις μέχρι το 2026. Και στην Ελλάδα έχουμε πικρή εμπειρία από το τι σημαίνουν οι εκβιασμοί πριν από την εκταμίευση κάθε δόσης. Άρα μια μακρόσυρτη διαδικασία με αβέβαια αποτελέσματα.

Αβεβαιότητα

Δεύτερο και σημαντικότερο, τα λεφτά δεν είναι μόνο απελπιστικά λίγα για να εξασφαλίσουν “ανάκαμψη” (όπως αναλύει ο Σωτήρης Κοντογιάννης στη διπλανή σελίδα, συγκρίνοντας και με την ύφεση του 2008), αλλά η πορεία υλοποίησης των “πακέτων” εξαρτάται από την πορεία της οικονομίας παγκόσμια. Και η μόνη σιγουριά που έχει η διεθνής οικονομία είναι η ...αβεβαιότητα. Σε συνέντευξή της στην Καθημερινή της Κυριακής η γραμματέας του ΔΝΤ Κρισταλίνα Γκεοργκίεβα αναφέρει ανάμεσα σε άλλα ότι φέτος η κατάσταση θα χειροτερεύσει για το 95% των χωρών και ότι το παγκόσμιο χρέος αναμένεται να είναι μεγαλύτερο από το παγκόσμιο ΑΕΠ. Για την Ελλάδα το ΔΝΤ προβλέπει συρρίκνωση του ΑΕΠ 11,7%.

Και όλα αυτά χωρίς να υπολογίσουμε ότι μέχρι να (κι αν) αρχίσει να “τρέχει” το πακέτο

από το 2021, η κυβέρνηση θα πρέπει να βρει τρόπους να καλύψει τον φετινό προϋπολογισμό που το πρώτο εξάμηνο είχε τρύπα στα έσοδα 4 δις και πρωτογενές έλλειμμα πάνω από 6 δις, ενώ την ίδια στιγμή δίνει τη μάχη να παρουσιάσει ...πλεονασματικό προϋπολογισμό.

Μέσα σε αυτό το κλίμα, η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έχει να οργανώσει νέο πρόγραμμα επίθεσης στην εργατική τάξη άμεσα, μέσα στους επόμενους μήνες. Μια κυβέρνηση σε πανικό, από την οικονομία μέχρι τους ελληνοτουρκικούς ανταγωνισμούς στη Μεσόγειο, σημαίνει νέο γύρο επιθέσεων. Με νέες περικοπές στις κοινωνικές δαπάνες, με νέες ιδιωτικοποιήσεις, με νέους φόρους για την “πράσινη ενέργεια”. Γι’ αυτό ο Μητσοτάκης δεν πρέπει να πάρει καμιά συναινεση και “εθνική ομοψυχία”, όπως ζήτησε στις συναντήσεις με τους πολιτικούς αρχηγούς με αφορμή τους ελληνοτουρκικούς ανταγωνισμούς για τις ΑΟΖ.

Θέλουν να πληρώσουμε εμείς τα σπασμένα. Δεν θα τους αφήσουμε. Οργανώνουμε την αντίσταση! Ήδη δεκάδες χώροι βρίσκονται σε κινητοποιήσεις απέναντι στις επιθέσεις. Έχουμε μπροστά μας το μεγάλο διήμερο στη Θεσσαλονίκη, με συλλαλητήριο των νοσοκομείων στις 4/9 και όλων των συνδικάτων στις 5/9, μια πρώτη πανεργατική απάντηση στα νέα τους σχέδια. Όπως γράφαμε και στο προηγούμενο φύλλο της Εργατικής Αλληλεγγύης: “Διεδικούμε δουλειές για όλους, μεροκάματα και συνθήκες εργασίας σύμφωνα με τις συλλογικές συμβάσεις, λεφτά για την Υγεία, για την Παιδεία, για την κοινωνική Πρόνοια και όχι ιδιωτικοποιήσεις. Να πληρώσουν για όλα αυτά οι πλούσιοι με αύξηση της φορολογίας και κρατικοποιήσεις χωρίς αποζημίωση για όποιους καπιταλιστές δηλώνουν ότι ‘δεν βγαίνουν’”. Ρήξη με την ΕΕ και τα Μνημόνια της παλιάς και νέας. Αν πάψουμε να πληρώνουμε το χρέος, δεν έχουμε ανάγκη από κανένα νέο δάνειο”.

ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ Δεν προσευχόμαστε παρέα με τον Μητσοτάκη

Η μετατροπή της Αγίας Σοφίας σε τζαμί και η προσευχή-συλλαλητήριο που οργάνωσε ο Ερντογάν την περασμένη Παρασκευή βρέθηκε στα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων. Με τις καμπάνες να χτυπούν πένθιμα και τους μητροπολίτες να πρωτοστατούν στην «εθνική γραμμή», τους υπουργούς του Μητσοτάκη ν’ αγωνιούν δακρύβρεχτοι και να κάνουν διεθνή διαβήματα, τους ακροδεξιούς να καίνε τούρκικες σημαίες, όλοι διαρρηγνύουν τα ιμάτιά τους για το ατόπημα του Τούρκου προέδρου που μετέτρεψε ένα «παγκόσμιο πολιτιστικό μνημείο» σε τόπο μουσουλμανικής θρησκευτικής λατρείας.

Είναι αλήθεια ότι ο Ερντογάν έστησε μια φιάσα. Οι λόγοι που το έκανε, όπως εξηγούν οι σύντροφοι του DSİP στην Τουρκία, είναι και ψηφοθηρικοί (με τις διασπάσεις του κόμματός του ψάχνει στήριξη σε μικρότερα κόμματα, όπως το Saadet, που χρόνια προπαγανδίζει τη μετατροπή της Αγίας Σοφίας σε τζαμί). Ακόμα περισσότερο, είναι μια προσπάθεια να τραβήξει την προσοχή του κόσμου από τα καυτά ζητήματα, σαν την οικονομική κρίση και την ανεργία που απογειώθηκε μετά την πανδημία. Και τέλος, συνδέεται με τους ελληνοτουρκικούς ανταγωνισμούς για τις ΑΟΖ.

Ποιοι μιλάνε

Όμως, ποιοι μιλάνε για πολιτισμό και «αλλοίωση του χαρακτήρα σημαντικών πολιτιστικών μνημείων που αποτελεί αδιαμφισβήτητο πλήγμα στην πολιτιστική κληρονομιά της ανθρωπότητας», όπως κάνει η ανακοίνωση του ελληνικού υπουργείου Εξωτερικών; Αυτοί που αρνούνταν το επίδομα στους εργαζόμενους στην τέχνη εν μέσω πανδημίας; Το ελληνικό κράτος, που για δεκαετίες επέτρεπε να λειτουργεί το ιστορικό Χαμζά Μπέη Τζαμί στη Θεσσαλονίκη σαν σινεμά με τσόντες, πριν φτάσει να γίνει ερείπιο; Ή η Κεραμέως που καταργεί τα μαθήματα εικαστικών από τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση;

Η απάντηση από την Αριστερά χρειάζεται να είναι ξεκάθαρη: οι εργάτες και η νεολαία, τα συνδικάτα και η Αριστερά στην Τουρκία που δίνουν καθημερινά μάχες ενάντια στη “δική τους” άρχουσα τάξη, να ποια είναι η ασπίδα ενάντια στις προκλήσεις του Ερντογάν. Όλοι και όλες μαζί δεν πρόκειται να προσευχηθούμε παρέα με το Μητσοτάκη. Θα συνεχίσουμε και θα κλιμακώσουμε την πάλη μέχρι να απαλλαγούμε από αυτούς τους χυδαίους υποκριτές.

Κ.Π.

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

ΔΕΘ 4 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ Συλλαλητήριο για την Υγεία

Σε Αγωνιστικό Διήμερο στις 4 και 5 Σεπτέμβρη στη Θεσσαλονίκη καλεί το Συντονιστικό των Νοσοκομείων. Φέτος η μάχη για την ενίσχυση της δημόσιας Υγείας λόγω κορονοϊού, ενάντια στην κλιμάκωση της επίθεσης της κυβέρνησης της ΝΔ στο ΕΣΥ, είναι σημαντικότερη και μεγαλύτερη από ποτέ. Το Συντονιστικό μπαίνει μπροστά να υλοποιήσει την απόφαση του Γενικού Συμβουλίου της ΠΟΕΔΗΝ και να οργανώσει το πανελλαδικό συλλαλητήριο για την Υγεία στις 4 Σεπτέμβρη, μια μέρα πριν τη μεγάλη διαδήλωση των σωματείων στη ΔΕΘ. Αυτή η κινητοποίηση γίνεται με μεγάλη επιτυχία κάθε χρόνο από το 2016, με τους νοσοκομειακούς να διαδηλώνουν μαζί-κά στους δρόμους της Θεσσαλονίκης και να ενισχύουν το αγωνιστικό κλίμα για την επόμενη μέρα.

Ακολουθεί η ανακοίνωση του Συντονιστικού: “Μέσα στο καλοκαίρι, οι εργαζόμενοι στην υγεία έχουμε ξεπεράσει τα όρια της αντοχής μας, αφού δίπλα στην αύξηση των κρουσμάτων κορονοϊού, έχουν προστεθεί χιλιάδες ασθενείς που βρίσκονταν σε λίστες αναμονής λόγω προηγούμενης αναστολής των χειρουργείων και των διαγνωστικών εξετάσεων. Μόλις και με το ζόρι καταφέρνουμε, λόγω έλλειψης προσωπικού να πάρουμε ολιγοήμερες άδειες, με το φόβο μην μπορούμε ξανά σε ένα δεύτερο κύκλο επιφυλακής με αναστολή αδειών εντός του καλοκαιριού.

Ενώ οι εκτιμήσεις των ειδικών μιλούν για ένα δεύτερο κύμα έξαρσης του ιού, η κυβέρνηση Μητσοτάκη

16 Ιούνη, Πανυγειονομικό απεργιακό συλλαλητήριο στην Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

εκτός από τα εύσημα που αποδίδει στον εαυτό της και τα συγχαρητήρια στους εργαζόμενους της υγείας, δεν έχει πάρει κανένα νέο μέτρο για την ενίσχυση του ΕΣΥ. Η κυβέρνηση παίζει με τη δημόσια υγεία, όταν περιμένει από το ήδη εξουθενωμένο υπάρχον προσωπικό να αντιμετωπίσει ένα νέο κύμα κορονοϊού μαζί με την εποχική γρίπη, το φθινόπωρο.

16.000 συμβασιούχοι που εργάζονται στα Νοσοκομεία και τις άλλες υπηρεσίες και καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες αφού οι κενές οργανικές θέσεις είναι 40.000, κινδυνεύουν να απολυθούν μέσα στο φθινόπωρο-χειμώνα. Το Επικουρικό προσωπικό, που δουλεύει επτά χρόνια χωρίς διακοπή, κινδυνεύει να απολυθεί, με την έκδοση των οριστικών πι-

νάκων του διαγωνισμού 2Κ, αφού δεν τους καλύπτει η αυξημένη μοριοδότηση. 4.000 συμβασιούχοι μέσω ΟΑΕΔ, που συμπληρώνουν τέσσερα χρόνια με συνεχείς ανανεώσεις των συμβάσεων βρίσκονται ξανά στον αέρα αφού το Υπουργείο Υγείας δεν έχει ακόμα ξεκαθαρίσει ούτε καν αν θα ανανεωθούν οι συμβάσεις τους.

Συμβάσεις

8.000 εργαζόμενοι με ατομικές συμβάσεις εργασίας στην καθαριότητα και τη φύλαξη κινδυνεύουν να βρεθούν στην ανεργία, αφού η κυβέρνηση ανοίγει ξανά το δρόμο της επιστροφής των εργολάβων. Στο νοσοκομείο ΕΛΠΙΣ ο Διοικητής του Νοσοκομείου αναστέλλει την λειτουργία της Μονάδας Αξονικού Τομο-

γράφου κατά την διάρκεια της γενικής εφημερίας, λόγω έλλειψης ιατρού Ακτινολόγου.

Την ίδια στιγμή που ο Κικίλιας διαδίδει ότι δήθεν θα μονιμοποιήσει το επικουρικό προσωπικό που προσλήφθηκε για τις ανάγκες περίθαλψης περιστατικών κορωνοϊού, σε πολλά Νοσοκομεία, αυτό το προσωπικό δεν πληρώνεται τα νυχτερινά και τις αργίες, αφού δεν έχει δοθεί καμία έκτακτη επιχορήγηση στα νοσοκομεία. Απέναντι σε αυτή την κοροϊδία η οργή όλων των εργαζομένων στα νοσοκομεία έχει ξεχειλίσει και για αυτό ο Κικίλιας είναι ο πρώτος υπουργός της κυβέρνησης, που όπου πατάει το πόδι του τρώει κράξιμο και αποδοκιμασίες, όπως φάνηκε κατά την περιο-

δεία του στην Κρήτη.

Το συλλαλητήριο στη Θεσσαλονίκη θα είναι η συνέχεια και η κλιμάκωση. Θα είναι το επόμενο μεγάλο βήμα μετά την μεγαλειώδη διαδήλωση μας στις 16 Ιουνίου, όπου αποδείξαμε ότι είμαστε ένα ποτάμι που δεν σταματά αν δεν μονιμοποιηθούν όλοι οι συμβασιούχοι και αν δεν γίνουν όλες οι επιπλέον απαραίτητες προσλήψεις. Ξεσηκώσαμε ένα τεράστιο κύμα συμπαράστασης στο πλευρό μας, με αποτέλεσμα η απεργία μας να γίνει υπόθεση της εργατικής τάξης, με την ΑΔΕΔΥ να καλεί σε πανδημοσιούπαληλική απεργία συμπαράστασης.

Το διήμερο στη Θεσσαλονίκη δεν περιμένουμε πότε και αν θα οργανωθεί από τους γραφειοκράτες μέσα στα σωματεία. Αν θέλουμε να εκφραστεί η οργή και η δύναμή μας θα χρειαστεί να την οργανώσουμε από τα κάτω. Να ενωθούμε μόνιμοι και συμβασιούχοι, γιατροί και καθαρίστριες, νοσηλευτές και σκετιούριτι, μάγειροι και διοικητικοί ΜΑΖΙ μέσα σε κοινές απεργιακές ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΑΓΩΝΑ, να απευθυνθούμε σε όλους τους συναδέλφους, άτομο το άτομο, όροφο τον όροφο, τμήμα το τμήμα προκειμένου να κόψουμε τα σχέδια του Κικίλια για απολύσεις συμβασιούχων, για ΣΔΙΤ, για ιδιωτικοποιήσεις και διάλυση του Ε.Σ.Υ. Ελάτε να παλέψουμε μαζί για να στείλουμε μήνυμα στην κυβέρνηση και τα αφεντικά, ότι δεν θα περάσουν οι επιθέσεις που ετοιμάζουν και ότι θα γίνει η ΔΕΘ αφετηρία για την κλιμάκωση των αγώνων μας, μέχρι τη νίκη”.

Όχι στο νέο νομοσχέδιο για το ΕΣΥ

Το πώς εννοεί την “αναβάθμιση” του ΕΣΥ δείχνει ο Μητσοτάκης με το νέο νομοσχέδιο του Υπουργείου Υγείας που κατέτέθηκε στη Βουλή την Τετάρτη 22/7.

Πρόκειται για μια ανοικτή επίθεση εις βάρος της δημόσιας Υγείας και των εργαζομένων νοσοκομειακών. Με τη δημιουργία του Οργανισμού Διασφάλισης Ποιότητας στην Υγεία Α.Ε. (ΟΔΙΠΥ Α.Ε.) προσπαθεί να επιβάλλει μέσω αξιολόγησης και κυρώσεων την εμπορευματοποίηση και περαιτέρω ιδιωτικοποίηση των υπηρεσιών της δημόσιας Υγείας με στόχο τη μείωση του κόστους και ταυτόχρονα να σταματήσει τις αντιστάσεις των εργαζομένων και των σωματείων τους. Με κριτήρια της αγοράς, καλείται το ΕΣΥ να ανταγωνιστεί τις ιδιωτικές κλινικές τύπου “Ταξιδάρχα”.

Σύμφωνα με το νομοσχέδιο, ο ΟΔΙΠΥ θα διενεργεί αξιολόγηση όλων των παροχών υπηρεσιών υγείας της χώρας, δημόσιων και ιδιωτικών σε δύο στάδια. Το πρώτο είναι εσωτερική αξιολόγηση που ανατίθεται από

τον ΟΔΙΠΥ σε τμήματα ή υπαλλήλους με ευθύνη του διοικητή. Το δεύτερο θα διενεργείται με εφόδους ανά πάσα στιγμή χωρίς προειδοποίηση από Ομάδα Αξιολόγησης του ΟΔΙΠΥ που θα μπορεί να εξετάζει τον οποιονδήποτε και θα έχει πρόσβαση σε έγγραφα και φακέλους. Στην περίπτωση θετικής αξιολόγησης θα υπάρξουν ανταμοιβές(;), ενώ στην αρνητική προβλέπονται κυρώσεις σε εργαζομένους, σωματεία, ακόμα και στη συγκεκριμένη δομή, που κινδυνεύει με κλείσιμο ενός χρόνου, με όποιες συνέπειες στους εργαζομένους. Όποιος παρακωλύσει την αξιολόγηση και την παροχή πληροφοριών θα τιμωρείται με πρόστιμο.

Με λίγα λόγια, οι διοικητές και το Υπουργείο θα έχουν τη δυνατότητα μεγαλύτερης παρέμβασης-ατυνόμευσης στις λειτουργίες του νοσοκομείου, επιβάλλοντας την εξοικονόμηση πόρων εις βάρος των αναγκών παροχών. Μεταφέρουν στο υγειονομικό προσωπικό την πίεση να κάνουν λιγότερες διαγνωστικές εξετάσεις, να δίνουν τα φθηνότε-

ρα και όχι τα αναγκαία φάρμακα, να δίνουν πιο γρήγορα εξιτήρια, όλα με γνώμονα το μικρότερο κόστος. Με αυτό τον τρόπο και υπό την απειλή της αρνητικής αξιολόγησης θα πιέζονται οι γιατροί να “ξεπετάνε” τους ασθενείς.

Επιπτώσεις

Επίσης, πρόκειται για επίθεση στο συνδικαλισμό και τις κινητοποιήσεις. Ποιος θα είναι οι επιπτώσεις για το προσωπικό και τα σωματεία που δίνουν αγώνες και χάρη σε αυτούς δεν έχουν κλείσει ολόκληρα νοσοκομεία ή κλινικές; Ή σε αυτούς που περιθάλπουν μετανάστες και πρόσφυγες που δεν έχουν ΑΜΚΑ;

Οι κερδοσκόποι της υπόθεσης θα είναι προφανώς οι ιδιώτες. Τα κενά από τη διάλυση της δημόσιας Υγείας είναι “δωράκι” στις ιδιωτικές κλινικές που θα τα καλύψουν με το αζημίωτο, σε βάρος των ασφαλιστικών ταμείων και με χειρότερες υπηρεσίες. Επίσης, το νομοσχέδιο καθιερώνει τη σύναψη συμβάσε-

ων με “άλλους φορείς”, δίνει τη δυνατότητα για “μίσθωση ιδιωτικής χρήσης επιβατικών οχημάτων” για τη μεταφορά ασθενών με κορονοϊό, αντί να ενισχύσει το ΕΚΑΒ, και καθιερώνει τη συνεργασία με το ίδρυμα Νιάρχος.

Πρόκειται για ένα προκλητικό νομοσχέδιο που κινείται σε τελείως αντίθετη κατεύθυνση από τις ανάγκες που αναδείχθηκαν με εκκωφαντικό τρόπο την περίοδο της υγειονομικής κρίσης για το ΕΣΥ και τη δημόσια Υγεία συνολικά.

Να γίνουν μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, να μονιμοποιηθούν οι συμβασιούχοι, να κρατικοποιηθούν οι κερδοσκοπικές φαρμακοβιομηχανίες των σκανδάλων, να αυξηθεί η χρηματοδότηση της δημόσιας Υγείας. Μόνο έτσι θα διασφαλιστεί η υγεία για κάθε εργαζόμενο, ανασφάλιστο και μετανάστη. Οι κινητοποιήσεις των νοσοκομειακών παλεύουν προς αυτή την κατεύθυνση και έχουν τη συμπαράσταση όλης της κοινωνίας και της εργατικής τάξης.

Μάνος Νικολάου

Ανακοίνωση του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης

5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ: ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ ΣΤΗ ΔΕΘ

Πλημμυρίζουμε τη Θεσσαλονίκη

Ηεργατική διαδήλωση στη Θεσσαλονίκη στα εγκαίνια της ΔΕΘ στις 5 Σεπτεμβρίου ανοίγει με μαζικούς όρους τη σύγκρουση με το νέο μνημόνιο διαρκείας που φέρνει σε βάρος της εργατικής τάξης, η κυβέρνηση Μητσοτάκη. Η συμφωνία της ΕΕ στα τέλη Ιούλη είναι μια κατά μέτωπο επίθεση ενάντια στην εργατική τάξη, τα δικαιώματά της και τα κοινωνικά αγαθά και γι' αυτό η διαδήλωση στη ΔΕΘ θα δώσει τον τόνο της σύγκρουσης με αυτήν την επίθεση για όλη την επόμενη περίοδο.

Ο Μητσοτάκης και οι υπουργοί του προσπαθούν να μας πείσουν ότι θα έρθουν δισεκατομμύρια από τα ταμεία της ΕΕ και η οικονομία σε λίγους μήνες θα έχει ανάκαμψη. Πρόκειται για σκέτη κοροϊδία. Τα λεφτά που θα δοθούν, είτε ως δάνεια είτε ως επιδοτήσεις, θα εκταμιευτούν σταδιακά μέχρι το 2026 με όρους και προϋποθέσεις κάτω από την επίβλεψη των "θεσμών" της ΕΕ. Και ξέρουμε πολύ καλά τι κάνουν οι θεσμοί της ΕΕ πριν αποδεσμεύσουν κάθε δόση. Επιβάλουν μειώσεις σε μισθούς και συντάξεις, ιδιωτικοποιήσεις και ξήλωμα του κράτους πρόνοιας χτύπημα των εργατικών δικαιωμάτων.

Ξέρουμε επίσης ότι τα λεφτά πηγαίνουν στις μεγάλες επιχειρήσεις -χτες στις τράπεζες, τώρα στις αεροπορικές εταιρείες, στους εφοπλιστές και τους ξενοδοχειακούς ομίλους. Και ο λογαριασμός πέφτει στις

πλάτες των εργαζόμενων με "μεταρρυθμίσεις": περικοπές μισθών, συλλογικών συμβάσεων και συντάξεων. Αλλά και ΣΔΙΤ και ιδιωτικοποιήσεις που μετατρέπουν κοινωνικά αγαθά και υπηρεσίες σε φιλέτα για τα αρπακτικά της αγοράς θέλουν να αρπάξουν κάτω από το πρόσχημα της «πράσινης ανάπτυξης», μέχρι τη δημόσια υγεία που θέλουν να την διαλύσουν κυριολεκτικά αφού η νέα συμφωνία της ΕΕ κατήργησε το EU4Health, το πρόγραμμα που υποτίθεται ότι θα ενίσχυε την υγειονομική ικανότητα.

Αντίσταση

Απέναντι σε αυτήν την γενικευμένη επίθεση που ετοιμάζουν η κυβέρνηση της ΝΔ, οι εργοδότες και η ΕΕ, οι εργαζόμενοι έχουμε να αντιτάξουμε τους δικούς μας αγώνες. Ακόμη και μέσα στην περίοδο της καραντίνας οι εργαζόμενοι έδειξαν ότι δεν είναι διατεθειμένοι να πληρώσουν για την κρίση. Από τα νοσοκομεία που έκαναν την αρχή στις 7 Απρίλη, μέχρι τα μαζικά συλλαλητήρια των εκπαιδευτικών, των εργατών της τέχνης, των εργαζόμενων στον Τουρισμό Επιιστισμό, η αντίσταση της εργατικής τάξης ήταν μαζική και δυναμική. Όλα αυτά τα ποτάμια θα ενωθούν στις 5 Σεπτεμβρίου στο μεγάλο πανεργατικό συλλαλητήριο για να στείλουν μήνυμα στην κυβέρνηση της

ΝΔ και να δώσουν έμπνευση στο ξεδίπλωμα των εργατικών αγώνων όλη την επόμενη περίοδο.

Ήδη τα νοσοκομεία ξεκινάνε με πανελλαδική απεργία και συλλαλητήριο στις 4 Σεπτεμβρίου, την προηγούμενη της ΔΕΘ διεκδικώντας μαζικές προσλήψεις στην Υγεία και μονιμοποιήσεις των συμβασιούχων. Και ακολουθούν οι εκπαιδευτικοί για να μην εφαρμοστεί ο αντιδραστικός νόμος της Κεραμέως, και όλοι οι κλάδοι ενάντια στις επιθέσεις εργοδοτών και κυβέρνησης.

Ενάντια στα νέα μνημόνια που θέλουν να εφαρμόσουν κυβέρνηση, εργοδότες και ΕΕ, χρειάζεται να βάλουμε μπροστά στους αγώνες μας ξανά τα αιτήματα που διαμόρφωσε το εργατικό κίνημα την περίοδο των προηγούμενων μνημονίων. Διεκδικούμε δουλειές για όλους, μεροκάματα και συνθήκες εργασίας σύμφωνα με τις συλλογικές συμβάσεις, λεφτά για την Υγεία, για την Παιδεία, για την κοινωνική Πρόνοια και όχι ιδιωτικοποιήσεις. Να πληρώσουν για όλα αυτά οι πλούσιοι με αύξηση της φορολογίας και κρατικοποιήσεις χωρίς αποζημίωση για όποιους καπιταλιστές δηλώνουν ότι "δεν βγαίνουν". Ρήξη με την ΕΕ και τα Μνημόνια της παλιά και νέα. Να πάψουμε να πληρώνουμε το χρέος, δεν έχουμε ανάγκη από κανένα νέο δάνειο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
4
Σεπτέμβριος

ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΗΝ
ΥΓΕΙΑ
Συλλαλητήριο στη Θεσσαλονίκη

ΣΑΒΒΑΤΟ
5
Σεπτέμβριος

ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ
ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ
ΣΤΗ ΔΕΘ

Το νέο μνημόνιο
ΕΕ - Μητσοτάκη
δεν θα περάσει

- Μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού
- Καμπή απόλυση - Μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων
- Συλλογικές συμβάσεις με αυξήσεις
- Καμπή ιδιωτικοποίηση - Διαγραφή του χρέους

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ
ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΕΡΓΑΤΩΝ
ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ
ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Συνέλευση Συντονισμού ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΡΙΤΗ 25/8 πάρκο ΕΚΘ 7μμ

Εισήγηση: Νίκος Χατζάρας, Γιάννης Κούτρας

ΕΤΙΤΑ

Σε κύμα μαζικών απολύσεων και κατάργηση τεχνικών τμημάτων που αφορούν τις εξωτερικές μεταδόσεις και τα link προχωρούν τηλεοπτικοί σταθμοί. Αρχικά 38 τεχνικοί του ALPHA και στη συνέχεια 21 του OPEN πετιούνται στην καλύτερη περίπτωση σε εταιρίες παραγωγής ως εργολαβικοί εργαζόμενοι χωρίς να ισχύει η σύμβαση της ΕΤΙΤΑ (Ένωση Τεχνικών Ιδιωτικής Τηλεόρασης Αττικής) και χάνοντας την ασφάλιση του ΕΔΟ-ΕΑΠ. Όσοι δεν μπορούν να απορροφηθούν εκεί πετιούνται στην ανεργία.

24ωρη απεργία πραγματοποιήσαν οι τεχνικοί του OPEN τη Δευτέρα 27/7 με τη συμμετοχή στη συγκέντρωση πολλών αλληλέγγυων από ομοσπονδίες και εργατικά κέντρα και συνέχισαν την επόμενη μέρα με 4ωρη στάση και συγκέντρωση στο Υπουργείο Εργασίας.

Όπως δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο πρόεδρος της ΕΤΙΤΑ, Γιώργος Αλιφέρης: "Πρόκειται για οργανωμένο σχέδιο για εργολαβοποίηση των τεχνικών, που θα συμπεριλάβει στη συνέχεια δημοσιογράφους και διοικητικούς, αλ-

λά και περισσότερους τεχνικούς όπως έχουν ήδη πει. Τα αφεντικά μας ζητούν από την κυβέρνηση να ισχύσει όριο 400 εργαζόμενων ανά σταθμό. Η μεταφορά εργαζόμενων σε εταιρίες παραγωγής, με χειρότερες εργασιακές συνθήκες ξεκίνησε σε δύο κανάλια, αλλά θεωρούμε ότι το ίδιο θα γίνει σε όλους τους τηλεοπτικούς σταθμούς".

"Δεν τους έφτασαν τα «δωράκια» που τους έκανε όλους αυτούς τους μήνες η κυβέρνηση", επισημαίνει η ανακοίνωση των Financial Crimes, αντικαπιταλιστικής συλλογικότητας στα ΜΜΕ. Έρχονται τώρα να αξιοποιήσουν και τα υπόλοιπα έκτακτα κυβερνητικά μέτρα για τον κορονοϊό... Δεν πρέπει να αφήσουμε τους συναδέλφους στα τηλεοπτικά μέσα μόνους τους. Η μάχη θα είναι σκληρή και οι ηγσίες των Ενώσεων επιτέλους πρέπει να αναλάβουν τις ευθύνες τους. Όλες μαζί να οργανώσουν την αντίσταση στις προκλητικές επιθέσεις των εργοδοτών. Χρειαζόμαστε απεργιακή απάντηση όλων των εργαζόμενων στα ΜΜΕ για να βάλουμε φρένο σε αυτήν την εργοδοτική επίθεση. Για να μην πληρώσουμε εμείς την κρίση τους".

ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΟΙ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΣ

Την ανανέωση των συμβάσεών τους ζητούν οι 400 τετραμηνίτες συμβασιούχοι του Δήμου Αθήνας σε ανοιχτή επιστολή τους, τονίζοντας ότι η απόλυσή τους είναι άδικη. Είναι οι συμβασιούχοι που προσλήφθηκαν μέσα στις έκτακτες συνθήκες της πανδημίας για να καλύψουν τα τεράστια κενά σε όλες τις υπηρεσίες του Δήμου, από την καθαριότητα μέχρι τη φύλαξη, τις τεχνικές υπηρεσίες και μέσα από διοικητικές θέσεις.

Όμως οι ανάγκες που καλύπτουν δεν είναι έκτακτες, αλλά πάγιες και διαρκείς. Οι περικοπές των προηγούμενων χρόνων σε όλους τους δήμους, πόσο μάλλον στο μεγαλύτερο δήμο της χώρας, σήμαναν τεράστιες ελλείψεις προσωπικού με αποτέλεσμα υπερβολικός φόρτος εργασίας για τους μόνιμους και χειρότερες υπηρεσίες για τους πολίτες.

Πέρα από τα παραπάνω, αναφέρουν στην επιστολή τους ότι με την απόλυσή τους καταδικάζονται στην απόλυτη φτώχεια, αφού με την 4μηνη πρόσληψή τους χάνουν το δικαίωμα στο επίδομα ανεργίας και στη συμμετοχή σε προγράμματα κοινωνικού εργοδοτή του ΟΑΕΔ χωρίς τη μοριοδότηση της 'μακροχρόνιας ανεργίας'.

Δικαιοσύνη για τον Χαλίλ

Άμεση δικαίωση για τον Χαλίλ Ουακφί, εργάτη στο εργοτάξιο του Μιχαήλ Βουλγαράκη στο Ηράκλειο Κρήτης, ζητάει το σχέδιο ψηφίσματος που προωθεί ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης.

Ο Χαλίλ, Κούρδος πρόσφυγας από τη Συρία, έχασε το δάχτυλό του καθαρίζοντας μπετονιέρα στις 13/5. Το αφεντικό αρνείται να αναλάβει οποιαδήποτε ευθύνη, δηλαδή να πληρώσει τα ιατρικά έξοδα και τη μεταφορά του εργάτη στο ΚΑΤ στην

Αθήνα, καθώς και να συνεχίσει να του δίνει μισθό τις μέρες που δεν μπορούσε να εργαστεί. Απέναντι σε αυτό το εργοδοτικό έγκλημα το ψηφισμα καλεί σωματεία, εργατικά κέντρα και συλλόγους να στηρίξουν ώστε να αποζημιωθεί ο Χαλίλ και να δοθούν από τον εργοδότη τα λεφτά που ζητά, να συμπληρωθούν τα ένσημα για όλο αυτό το διάστημα που εργαζόταν ανασφάλιστος και να πληρώσει ο εργοδότης τα έξοδα νοσηλείας.

SPEEDEX

Η στάση εργασίας και η συνέλευση που είχαμε πραγματοποιήσει στις 17/7 με απόφαση για απεργίες δύο μέρες τη βδομάδα για Ιούλιο και Αύγουστο πίεσε την εργοδοσία στη Speedex να πάρει πίσω την απόφασή της να μην υπογράψει επιχειρησιακή Συλλογική Σύμβαση Εργασίας.

Το σωματείο μάς κάλεσε τελευταία στιγμή, 3ώρες πριν, τη Δευτέρα 27/7 το βράδυ στην Κηφισιά, όπου η εταιρία παρουσίασε πρόταση για σύμβαση ίδια με την περσινή. Η απόφαση να τη δεχτούμε πάρθηκε από όσους μπόρεσαν να βρεθούν εκεί.

Φάνηκε καθαρά πόσο φοβούνται τις κινητοποιήσεις μας, καθώς με μία στάση και μόνο με την απειλή για απεργίες έκαναν πίσω. Όμως το απεργιακό πρόγραμμα που είχαμε ψηφίσει δεν υλοποιήθηκε ποτέ. Αν είχε υλοποιηθεί, θα μπορούσαμε να έχουμε κερδίσει αυξήσεις και να μιλάμε για μια μεγάλη νίκη, την ώρα που η εταιρία έχει τεράστια κέρδη, ειδικά αυτή την περίοδο.

Χρήστος Βαρβέρης
εργαζόμενος στη Speedex

Τα όρια του ρεφορμισμού και το επαναστατικό κόμμα σήμερα

Στο επίκεντρο του φετινού Μαρξισμού 2020 βρέθηκε το ερώτημα, τι είδους αριστερά και τι είδους κόμματα έχουν ανάγκη οι ταξικοί αγώνες που ξεσπάνε σήμερα στην Ελλάδα και παγκόσμια. Η Αλβιαν Μπουρίτη, ο Παντελής Παναγιωτακόπουλος και ο Τάσος Αναστασιάδης ανέπτυξαν την πολύτιμη προσφορά του Λένιν, του Τρότσκι και του Γκράμσι αντίστοιχα στη συζήτηση με θέμα “Το επαναστατικό κόμμα, σήμερα”, ενώ η Αργυρή Ερωτοκρίτου, ο Ευκλείδης Μακρόγιλου και ο Γιάννης Σηφακάκης ήταν οι βασικοί ομιλητές στη συζήτηση με θέμα “Τα όρια του ρεφορμισμού”. Σε αυτό το διεσέλιδο παρουσιάζουμε τα βασικά σημεία των ομιλιών τους.

Αργυρή Ερωτοκρίτου

Μήνα το μήνα διαφεύδεται η εικόνα που ήθελε η εκλογική επικράτηση της ΝΔ να μεταφράζεται σε παθητικότητα για το εργατικό κίνημα και απογοήτευση, ιδιαίτερα μετά την επιβολή της καραντίνας. Ξεκινώντας από τις 7 Απρίλη, οπότε με πρωτοβουλία της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία βγήκαν στις πύλες και έσπασαν τις απαγορεύσεις, έχει ανοίξει ένας ολόκληρος κύκλος κινητοποιήσεων: Ακολούθησαν οι εργαζόμενοι στον επιστισμό, οι εκπαιδευτικοί, οι εργάτες τέχνης, εργαζόμενοι σε μικρούς και μεγάλους χώρους που λένε δεν θα πληρώσουμε εμείς την κρίση. Ταυτόχρονα είχαμε ξεσηκωμό πάνω στο ζήτημα του ρατσισμού ξεκινώντας από τις 21 Μάρτη με την κινητοποίηση της ΚΕΕΡΦΑ που έσπασε την απαγόρευση των συναθροίσεων στο Σύνταγμα και κορυφώνοντας στη μεγάλη διαδήλωση Black Lives Matter – Refugees Lives Matter στις 26 Ιούλη.

Αυτά τα έχει κάνει ο κόσμος, αλλά τι έχει κάνει όλο το προηγούμενο διάστημα ο Τοίπρας του ΣΥΡΙΖΑ σαν αντιπλοίτευση; Συναίνεση “γιατί εμείς δεν θα ζητήσουμε να φύγει η ΝΔ από τους πρώτους πέντε μήνες”. “Εμείς βάζουμε πλάτη” στους χειρισμούς της κυβέρνησης ΝΔ για το προσφυγικό στον Έβρο αλλά “αυτή δεν μας θέλει”, στη συνέχεια. Συναίνεση γιατί “τώρα είναι η πανδημία” και “θα λογαριαστούμε αργότερα”. Εντά και κόμη και στη συζήτηση που έγινε στην Βουλή για το νόμο που χτυπάει το δικαίωμα στη διαδήλωση, ο Τοίπρας τοποθετήθηκε αρνητικά λέγοντας ότι το νομικό πλαίσιο για απαγόρευση διαδηλώσεων υπήρχε ούτως ή άλλως.

Συναίνεση

Το χειρότερο, αντί να κοντράρουν τον εθνικισμό και την πολεμοκαπηλεία της κυβέρνησης της ΝΔ πάνω στα ζητήματα των ελληνοτουρκικών ανταγωνισμών στο Αιγαίο και στην Ανατολική Μεσόγειο, τα κόμματα της ρεφορμιστικής αριστεράς έρχονται να της δώσουν συναίνεση ή και να της κάνουν αντιπλοίτευση από τα δεξιά ότι δεν είναι όσο σκληρή θα έπρεπε. Όχι μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ, που ούτως ή άλλως είχε ανοίξει το δρόμο με την “επιθετική διπλωματία” που ακολούθησε σαν κυβέρνηση με τις συνεργασίες με το Ισραήλ και τη δικτατορία του Σίσι, αλλά και το ΚΚΕ με τις εκάστοτε δηλώσεις Κουτουμπα που εγκαιεί την κυβέρνηση ΝΔ ότι είναι υποχωρητική πάνω σε ζητήματα που αφορούν “κυριαρχικά μας δικαιώματα”.

Η σύμπτωση με την αστική τάξη πάνω στα λεγόμενα “εθνικά ζητήματα” είναι το πρώτο στοιχείο που χαρακτηρίζει διαχρονικά όλα τα ρεφορμιστικά κόμματα κάτι που μέσα στην Ιστορία έχει αποδειχθεί εξαιρετικά επώδυνο για την εργατική τάξη. Ένα δεύτερο στοιχείο είναι βέβαια η πίστη στους “θεσμούς” και ένα τρίτο η υποτίμηση της εργατικής τάξης σαν υποκείμενο κοινωνικών αλλαγών και επαναστάσεων.

Ποτέ για τους ρεφορμιστές το εργατικό κίνημα δεν είναι “έτοιμο”, ποτέ οι συσχετισμοί και οι συνθήκες δεν είναι αρκετά “ώριμες”, η λύση πάντα είναι στις κάλπες, οπότε ούτε κλιμακώνουμε τους αγώνες ούτε πάμε σε συγκρούσεις, αλλά κάνουμε συμβολικές κινήσεις αναμένοντας την ψήφιο. Αυτός είναι ο ρεφορμιστικός δρόμος, ένα αδιέξοδο που οδηγεί το εργατικό κίνημα σε ήττες. Το ζήτημα είναι να βρούμε τρόπο να κερδίσουμε στις γραμμές της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, όλο εκείνο τον κόσμο της βάσης των ρεφορμιστικών κομμάτων που αναζητά εναλλακτική.

Μαρξισμός 2020, το πάνελ της συζήτησης “Τα όρια του ρεφορμισμού”.

Η στάση της κοινοβουλευτικής και ρεφορμιστικής αριστεράς σήμερα δεν είναι αποτέλεσμα αδυναμίας των ηγεσιών της. Οφείλεται στον ίδιο τον πυρήνα της στρατηγικής του ρεφορμισμού: την εγκατάλειψη της επαναστατικής ανατροπής του αστικού κράτους στο όνομα της απόσπασης προοδευτικών/ δημοκρατικών μεταρρυθμίσεων.

Ο Λένιν στο «Κράτος και επανάσταση» οριοθέτησε τον πυρήνα του κράτους των καπιταλιστών: πέρα από τα πολιτικά των περιβλήματα, είναι ένας ειδικός μηχανισμός καταπίεσης που ασκεί το μονοπώλιο της βίας σε μια εδαφική περιοχή με εργαλεία το στρατό, την αστυνομία, τα δικαστήρια και τις φυλακές, ενώ συμπληρώνεται από την διοικητική μηχανή.

Αυτός ο πυρήνας βρίσκεται στο απυρόβλητο από “δημοκρατικές διαδικασίες”, όπως φάνηκε να ανακαλύπτει

Ευκλείδης Μακρόγιλου

και ο ΣΥΡΙΖΑ. Όπως το έθετε η Ρόζα 120 χρόνια πριν, η συμμετοχή της αριστεράς στην κυβέρνηση δεν σημαίνει τη μερική κατάκτηση της από την αριστερά, αλλά την μερική κατάκτηση της αριστεράς από το αστικό κράτος. Η εργατική τάξη δεν μπορεί απλά να αναλάβει τη διαχείριση του κράτους, αλλά θα πρέπει να τσακίσει αυτή τη μηχανή επαναστατικά.

Κορμός της τακτικής του ρεφορμισμού είναι ένας ιδιότυπος καταμερισμός εργασίας: άλλη η δουλειά των συνδικάτων και των εργατικών κινήματος, άλλη η δουλειά των βουλευτών της αριστεράς. Άλλο οικονομικοί, άλλο πολιτικοί αγώνες.

Όμως η επαναστατική αντιμετώπιση του Λένιν ξέφευγε από τα αδιέξοδα

μιας τέτοιας διαχείρισης προτείνοντας την υλοποίηση των πολιτικών στόχων με τις δυνάμεις του ίδιου του κοινωνικού κινήματος. Στους φαντάρους που πάλευαν για να σταματήσει ο πόλεμος πρότεινε να παίρνουν τον έλεγχο των μονάδων στα χέρια τους με ανταρσίες κατά των στρατηγών. Στους αγρότες που ήθελαν την αγροτική μεταρρύθμιση πρότεινε την κατάληψη των κτημάτων πετώντας έξω τους τσιφλικάδες. Στους εργάτες που διεκδικούσαν το οχτάωρο και συναντούσαν τα λοκάουτ της εργοδοσίας πρότεινε την επιβολή του εργατικού ελέγχου από τους ίδιους σε κάθε εργοστάσιο και στην οικονομία συνολικά. Με αυτή τη στρατηγική οι Μπολσεβίκοι διηγήσαν στη νίκη την εργατική τάξη.

τερο, είναι πώς μπορείς να επηρεάσεις τη μεγάλη πλειοψηφία της εργατικής τάξης που τα ακολουθεί. Ο Λένιν έγραψε τον “Αριστερισμό” το 1920 προσπαθώντας να πείσει ότι το να καταγγείλουμε τις ηγεσίες των κομμάτων από τα οποία φύγαμε δεν αρκεί. Υποστήριξε ότι χρειάζεται να αξιοποιηθούν όλα τα μέσα για να είμαστε κομμάτι της κίνησης της τάξης και να την κερδίζουμε βήμα-βήμα με την πολιτική του ενιαίου μετώπου.

Κοινή δράση

Διεκδικούμε να μπαίνουμε σε κοινή δράση και αγώνες γιατί έτσι μπορούμε να πετύχουμε νίκες και να δυναμώσουμε την αυτοεπιποίηση της τάξης. Βρεθήκαμε να διαδηλώνουμε χιλιάδες κόσμος στο Σύνταγμα τη μέρα που ψήφισαν το νόμο ενάντια στις διαδηλώσεις, σωματεία, κόσμος του ΚΚΕ, του ΣΥΡΙΖΑ, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, όλης της αριστεράς.

Ενότητα στη δράση, με συγκεκριμένους κάθε φορά στόχους, που δεν αποκλείει τις ηγεσίες των ρεφορμιστικών κομμάτων, αλλά τις τραβάει αναδεικνύοντας στα μάτια των εργατών τα όρια και τις ανεπάρκειές τους. Το “χτυπάω μαζί-βαδίζουμε χωρία” ήταν μια επιλογή που την δεκαετία του ‘20 -και όχι μόνο- βοήθησε τα επαναστατικά κόμματα να μαζικοποιηθούν. Το ίδιο μπορεί να γίνει και σήμερα.

Λίλιαν Μπουρίτη

Η λειτουργία του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος πατάει πάνω στην επαναστατική θεωρία και τη δράση των επαναστατών με κορυφαία εμπειρία εκείνη του κόμματος των Μπολσεβίκων που κατάφεραν να οδηγήσουν σε νίκη την εργατική επανάσταση στη Ρωσία το 1917.

Πρωτεργάτης στο χτίσιμο του κόμματος των Μπολσεβίκων ήταν ο Λένιν που στηρίχτηκε πάνω στην κατεύθυνση που έβαλε ο Μαρξ, ότι η απελευθέρωση της εργατικής τάξης είναι έργο της ίδιας. Σε μια ιστορική περίοδο που αναδύονταν τα μεγάλα κόμματα της Β’ Διεθνούς που υπόσχονταν τη μεταρρύθμιση του καπιταλισμού και όχι την ανατροπή του, ο Λένιν προχωράει στην ανάλυση αυτών των ρεφορμιστικών κομμάτων σαν αστικά-εργατικά κόμματα, σαν εργατικά κόμματα με αστική πολιτική. Συγκρούεται με τον Κάουτσκι και την ανάλυσή του, που ήθελε την ανάπτυξη του καπιταλισμού να ανοίγει αυτόματα έναν ειρηνικό δρόμο για τον Σοσιαλισμό.

Ο Λένιν από πολύ νωρίς βάζει ξεκάθαρα το ζήτημα της ανεξαρτησίας των επαναστατικών κομμάτων σε αντιπαράθεση με τα ρεφορμιστικά κόμματα. Πάνω σε αυτό το θέμα γράφει το “Τι να κάνουμε” και ανοίγει στην πράξη αυτήν την προοπτική στη διαμάχη της ρώσικης σοσιαλδημοκρατίας για το ποιος είναι μέλος του κόμματος το 1903, που οδηγεί στην ίδρυση του μπολσεβίκικου κόμματος.

Παρέμβαση

Ανεξαρτησία, βέβαια, για τον Λένιν δεν σημανε “οργάνωση φρούριο” ούτε κόμμα της “θείας επιφοίτησης”. Ο Λένιν υποστήριξε ότι το επαναστατικό κόμμα χρειάζεται ενεργά μέλη που παρεμβαίνουν σε όλες τις μάχες και ταυτόχρονα βρίσκονται σε διάλογο με το σύνολο της εργατικής τάξης.

Απαιτούσε τη συνεδμητή παρέμβαση των επαναστατών σε κάθε επιλογή που έχει να αντιμετωπίσει η εργατική τάξη, από την οργάνωση μιας απεργίας μέχρι την οργάνωση μιας επανάστασης. Σε αυτήν την διαδικασία θεωρούσε ότι το κόμμα δεν είναι μόνο για να διδάσει αλλά πρέπει να διδάσκεται από την εργατική τάξη.

Κλειδί για την ανεξαρτησία του επαναστατικού κόμματος ήταν η αντίληψη του Λένιν για την εργατική πρωτοπορία. Θεωρούσε ότι η εργατική τάξη δεν είναι μια ομοιομορφή μάζα αλλά μια τάξη που ενώ από την θέση της στην παραγωγή συγκρούεται με τους καπιταλιστές, από την άλλη κυριαρχείται ιδεολογικά από την αστική τάξη –μια αντίθεση που άλλοτε μεταφράζεται σε βήματα προς τα μπρος, αλλά και σε βήματα προς τα πίσω. Σε αυτό το συνεχές πίσω-μπρος διαμορφώνεται μια εργατική πρωτοπορία που το επαναστατικό κόμμα έχει κάθε φορά καθήκον να εντάξει στις γραμμές του. Πρωτοπορία στις οικονομικές μάχες αλλά και στις πολιτικές μάχες, ενάντια στον ρατσισμό, τον εθνικισμό, τον σεξ-

Μαρξισμός 2020, Η συζήτηση “Το επαναστατικό κόμμα σήμερα”

σμό. Πρωτοπορία που δεν είναι μόνιμη και στατική αλλά αλλάζει καθώς βρίσκεται σε αλληλουσύνδεση με την υπόλοιπη εργατική τάξη και τις ταξικές συγκρούσεις που κάθε φορά ανοίγουν.

Ο Λένιν έδωσε μεγάλη μάχη ενάντια στον σεχαρισμό. Ενώ το 1903 έβαζε αυστηρούς περιορισμούς για το ποιος μπορεί να είναι μέλος του κόμματος, στην επανάσταση του 1905 έδινε μάχη για να ανοίξουν οι πύλες του κόμματος στους εργάτες που αυθόρμητα είχαν μπει σε μια επαναστατική διαδικασία. Το 1912, όταν το μπολσεβίκικο κόμμα προσπαθούσε να επικοινωνήσει με την νέα εργατική πρωτοπορία που διαμορφωνόταν σε ένα μαζικό κίνημα απεργιών, ο Λένιν έβαλε μπρος την δημιουργία της εφημερίδας Πράβδα. Θεωρούσε ότι η εφημερίδα του επαναστατικού κόμματος δεν είναι μόνο ο συλλογικός προπαγανδιστής αλλά και ο συλλογικός οργανωτής, η σκαλωσιά γύρω από την οποία χτίζεται το επαναστατικό κόμμα.

Ο Λένιν υποστήριζε ότι το επαναστατικό κόμμα πρέπει να λειτουργεί με δημοκρατικό συγκεντρωτισμό –μια έννοια που διαστρεβλώθηκε στη συνέχεια από την κυριαρχία του σταλινισμού. Δημοκρατικός συγκεντρωτισμός δεν σημαίνει παντοδυναμία της καθοδήγησης αλλά μια λειτουργία που καταφέρει να κάνει πράξη το διάλογο του κόμματος με την εργατική τάξη. Σημαίνει ένα κόμμα ελεύθερου και ανοιχτού διαλόγου και συλλογικής δράσης. Συζητάμε δημοκρατικά, αποφασίζουμε, δοκιμάζουμε όλοι μαζί ενιαία στην εργατική τάξη τη γραμμή που αποφασίσαμε και στη συνέχεια συζητάμε ξανά για να βγάλουμε τα συμπεράσματα, τι χρειάζεται να κρατήσουμε, τι χρειάζεται να αλλάξουμε.

Αυτή η μακρόχρονη διαλεκτική σχέση των μπολσεβίκων με την εργατική τάξη σήμανε ότι το 1917 υπήρχε ένα κόμμα ήδη ριζωμένο, έμπειρο και ικανό να δώσει εκείνες τις μεγάλες πολιτικές και οργανωτικές μάχες από την επανάσταση που γκρέμισε τον τσάρο τον Φλεβάρη στην επανάσταση του Οκτώβρη που γκρέμισε την αστική τάξη.

Παντελής Παναγιωτακόπουλος

Ο Τρότσκι μίηκε στο μπολσεβίκικο κόμμα το 1917, μέσα στην φωτιά της επανάστασης, αλλά όπως ο ίδιος αργότερα έγραψε, αν άλλαζε κάτι στην πορεία του ήταν το πότε οργανώθηκε στο επαναστατικό κόμμα -για να αποτελέσει μαζί με τον Λένιν ένα από τους δύο αδιαφιλονίκητους ηγέτες της εργατικής τάξης όχι μόνο στο νεοσύστατο εργατικό κράτος αλλά και σε παγκόσμιο επίπεδο.

Στις επαναστάσεις που ξεσπασαν μετά το 1917 σε μια σειρά από άλλες χώρες όπως η Γερμανία, η Αυστρία, η εργατική έφοδος δεν έφτασε στη νίκη, ακριβώς γιατί δεν υπήρχε ριζωμένο επαναστατικό κόμμα από τα πριν. Ο Λένιν και ο Τρότσκι μίηκαν μαζί στη μάχη για την οργάνωση επαναστατικών κομμάτων σε όλες τις χώρες με τη συγκρότηση της Γ’ Διεθνούς. Η αίγλη της επανάστασης έφερε στην Γ’ Διεθνή κόμματα που ξεκινούσαν από διαφορετικές αφετηρίες: νέες και άπειρες επαναστατικές οργανώσεις, σπασίματα από τα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα, συνδικαλιστές, αναρχοσυνδικαλιστές και άλλους.

Στα τέσσερα πρώτα συνέδρια της Γ’ Διεθνούς ο Τρότσκι έπαιξε βασικό ρόλο προκειμένου να ξεκαθαρίσουν πολιτικά και ιδεολογικά τα νέα αυτά κόμματα πάνω στην επαναστατική στρατηγική αλλά και στην τακτική αρχικά με τους “21 όρους” της Γ’ Διεθνούς εξασφαλίζοντας ότι τα ρεφορμιστικά κομμάτια δεν έχουν θέση μέσα στη νέα Διεθνή. Όταν το κύμα των επαναστάσεων αρχίζει να υποχωρεί, έδωσε ακόμη πιο έντονα τη μάχη της υπερασπίσης της τακτικής του ενιαίου μετώπου, ότι τα επαναστατικά κόμματα χρειάζεται να παλεύουν ενιαία με όλη την εργατική τάξη για να σταματήσουν τις επιθέσεις της άρχουσας τάξης και τους φασίστες και ταυτόχρονα να ανοίγουν τον διάλογο κερδίζοντας τα πιο πρωτοπόρα κομμάτια στο επαναστατικό κόμμα.

Τα επόμενα χρόνια μέχρι και την δολοφονία του από τον Στάλιν, κάτω από τις πιο δύσκολες συνθήκες, ο Τρότσκι κράτησε ζωντανή την κληρονομιά της επανάστασης απέναντι στις διαστρεβλώσεις του σταλινισμού, έδωσε πολύτιμες αναλύσεις για την φύση και την αντιμετώπιση του φασισμού και δεν σταμάτησε ποτέ την προσπάθεια να χτίσει οργανώσεις και κόμματα σε μια σειρά χώρες κρατώντας στην πράξη ζωντανή την επαναστατική παράδοση για να μπορούμε να μιλάμε εδώ σήμερα.

Τάσος Αναστασιάδης

Ο Γκράμσι συμμετείχε στο κίνημα των καταλήψεων εργοστασίων στη βόρεια Ιταλία, την “Κόκκινη Διετία” και σε αυτές τις συνθήκες διαμορφώθηκε πολιτικά χτίζοντας γύρω από την εφημερίδα Όρντινε Νουόβο. Μαζί με άλλους επαναστάτες το 1921 αποχώρησαν από το Σοσιαλιστικό Κόμμα και δημιούργησαν το Κομμουνιστικό Κόμμα Ιταλίας, με αναφορά στην επανάσταση και την Γ’ Διεθνή.

Το 1922, σε μια περίοδο που οι φασίστες και ο Μουσολίνι έρχονται στην κυβέρνηση, το βασικό ερώτημα που γεννιέται είναι πως μπορούν να κερδίσουν στις γραμμές του νεοσύστατου κόμματος την πλειοψηφία των εργατών που ακολουθεί το Σοσιαλιστικό Κόμμα ή τις συνδικαλιστικές ηγεσίες. Υπήρχαν ισχυρές τάσεις στο ΚΚ Ιταλίας, όπως του Μπορντίγκα, που απαντούσε λάθος σε αυτό το ερώτημα υποστηρίζοντας ότι το βασικό καθήκον του κόμματος ήταν να διαπαιδαγwege στελέχη και να βγάξει πύρινες καταγγελίες ενάντια στο σύστημα και τους ρεφορμιστές αναμένοντας τις μάζες να ακολουθήσουν το Κομμουνιστικό Κόμμα.

Ενιαίο μέτωπο

Απέναντι σε αυτήν την παθητική αντιμετώπιση, ο Γκράμσι μέσα από τις απόψεις που αποτύπωσε και στις “Θέσεις της Λούν” για το συνέδριο του κόμματος, υποστήριζε ότι οι επαναστάτες μπορούν να κερδίσουν τους εργάτες που πρόκεινται στα ρεφορμιστικά κόμματα μέσα από το ενιαίο μέτωπο. Έγραφε ότι οι επαναστάτες πρέπει να δίνουν ενιαία τις μάχες ενάντια στα αφεντικά και τους φασίστες: “Ξεπερνώντας την οποιαδήποτε αδικαιολόγητη επιθετικότητα που δέχονται οι κομμουνιστές στον κόσμο που είναι στα άλλα κόμματα, να γίνουμε εμείς αυτοί που μιλάνε για την ενότητα της εργατικής τάξης στη μάχη”. Και μόνο έτσι, μόνο μέσα από την κοινή δράση απογυμνώνεται και ο ρόλος των ρεφορμιστών, που στα λόγια μπορεί να είναι καλοί αλλά στην πράξη μηδέν, αναδεικνύοντας τον ξεχωριστό ρόλο των επαναστατών μέσα από το κριτήριο της δράσης.

Ο Γκράμσι θεωρούσε ότι μόνο με την τακτική του ενιαίου μετώπου μπορείς να έχεις επαφή με τις μερπεδεμένες και θαλές ιδέες που έχει η εργατική τάξη και να τις καθορίσεις. Υποστήριξε ότι οι εργάτες έχουν αντιφατική συνείδηση, από τη μια τον “κοινό νοου”, τις ιδέες της κυρίαρχης τάξης δηλαδή και από την άλλη τη “σωστή σκέψη”, δηλαδή τις ιδέες που διαμορφώνουν οι ίδιοι μέσα από τους αγώνες και την εμπειρία τους. Και άρα το ερώτημα για τους επαναστάτες είναι πως μπορούν να ενισχύσουν το δεύτερο σε βάρος του πρώτου. Και ο τρόπος, έλεγε, δεν είναι εξ αποστάσεως, δεν είναι η καθ’ έδρας διδασκαλία, αλλά είναι το να είμαστε μαζί στους αγώνες όπου γεννιούνται οι επαναστατικές ιδέες και με τον διάλογο να καθορίζουμε αυτήν την εξέλιξη.

Όλες και όλοι στο πλευρό του Τζαβέντ Ασλάμ – Άσυλο τώρα! Αυτό ήταν το μήνυμα της συνέντευξης Τύπου που οργάνωσε η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος “Η Ενότητα”, την Πέμπτη 23/7, στην ΕΣΗΕΑ. Στις 4 Αυγούστου εκδικάζεται σε β’ βαθμό το αίτημα του Τζαβέντ Ασλάμ, προέδρου της Πακιστανικής Κοινότητας, για άσυλο, μετά την απόρριψή του σε α’ βαθμό.

Η ευρύτητα του πολιτικού φάσματος που δήλωσε την υποστήριξη του στην καμπάνια για άσυλο στον Τζαβέντ Ασλάμ είναι χαρακτηριστική. Στο πάνελ της συνέντευξης Τύπου κάθισαν εκτός από τον Τζ. Ασλάμ, ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ και δημοτικός σύμβουλος Αθήνας, η **Τασία Χριστοδουλοπούλου**, πρώην βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ και πρώην πρόεδρος της Βουλής και η **Μαρία Σκορδάλη** εκ μέρους του ΚΚΕ.

“Γνωρίσαμε τον Τζαβέντ το 2005 όταν κατήγγειλε τις απαγωγές των συμπατριωτών του. Από τότε αναπτύχθηκε ένα μίσος από τη μεριά της πακιστανικής πρεσβείας απέναντί του. Ο Τζαβέντ είναι εδώ 25 χρόνια. Έχει οικογένεια. Παιδί που διακαιούται ιθαγένεια. Αλλά κυρίως είναι ένας άνθρωπος που οργανώνει τους πακιστανούς μετανάστες. Έγινε πρόσφυγας αφού ήρθε στην Ελλάδα επειδή έκανε αγώνες. Αν γυρίσει στο Πακιστάν θα κινδυνεύσει. Κάθε λέξη της Συνθήκης της Γενεύης είναι υπέρ του Τζαβέντ”, είπε η Τασία Χριστοδουλοπούλου.

Ο δικηγόρος της κοινότητας και

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΥΠΟΥ ΠΑΚΙΣΤΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Όλες και όλοι στο πλευρό του Τζαβέντ Ασλάμ

Αίθουσα ΕΣΗΕΑ, 23/7. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

μέλος του Ελληνικού Συμβουλίου για τους Πρόσφυγες **Βασίλης Παπαδόπουλος** θύμισε ότι το καθεστώς του Πακιστάν τον καταζητεί και ο Άρειος Πάγος έχει αποφανθεί εναντίον της έκδοσής του. Δήλωσε την αισιοδοξία του εν όψει της 4ης Αυγούστου καθώς ο Τζαβέντ πληρεί όλες τις προϋποθέσεις για να πάρει άσυλο.

Ο δικηγόρος πολιτικής αγωγής στη δίκη της ΧΑ και μέλος ΔΣ του ΔΣΑ, **Θανάσης Καμπαγιάννης** τόνισε ότι ο Τζαβέντ δίνει μάχη για τη συνύπαρξη και την αρμονική συμβίωση ντόπιων και μεταναστών και γι’ αυτό παλεύει μέσα από το μαζικό κίνημα ενάντια στις ναζιστικές επιθέσεις. Γι’

αυτό το λόγο θύμισε ότι υπήρξε μάρτυρας στη δίκη της Χ.Α, ενώ ο Μιχαλολιάκος συναντήθηκε με τον Πακιστανό Πρόεσβη προκειμένου να τονίσουν μεταξύ άλλων την απέχθειά τους προς τον Τζαβέντ.

Ο Πέτρος Κωνσταντίνου αναφέρθηκε στη σύμπτωση της πρωτοβάθμιας απόρριψης του αιτήματος ασύλου, με το τελικό στάδιο της δίκης της Χ.Α, χαρακτηρίζοντας πισώπλατο μαχαίρωμα στο αντιφασιστικό κίνημα την απόφαση της επιτροπής ασύλου. Θύμισε τον καθοριστικό ρόλο της Πακιστανικής Κοινότητας και του Τζαβέντ στους εργατικούς αγώνες και το αντιφασιστικό κίνημα,

αναφερόμενος στις μάχες στη Μακωνάδα, στα εργοστάσια της Γενική Ανακύκλωση ΑΕ και Κ.Γεωργίου, στον Αγ.Παντελεήμονα κ.α. Παράλληλα ανακοίνωσε την υπογραφή εκατοντάδων προσωπικοτήτων υπέρ της καμπάνιας για άσυλο στο Τζαβέντ Ασλάμ και τόνισε ότι η μάχη αυτή αποτελεί σημείο εκκίνησης για να πάρουν όλοι οι μετανάστες χαρτιά.

Ο **Γιάννης Σηφακάκης**, μέλος της ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος, θύμισε όλη την κοινή πορεία με τον Τζαβέντ Ασλάμ και την Πακιστανική Κοινότητα, από το 2005 που κατήγγειλαν τις παράνομες απαγωγές των πακιστα-

νών μεταναστών από τη συνεργασία ελληνικού, βρετανικού και αμερικανικού κράτους, στο πλαίσιο του “πολέμου κατά της τρομοκρατίας”, τη στοχοποίησή του που οδήγησε και στη φυλάκισή του τον επόμενο χρόνο, το κίνημα που τον απελευθέρωσε το 2007. “Να ξέρουν ότι σε περίπτωση που αρνηθούν τη χορήγηση ασύλου στις 4 Αυγούστου, θα στείλει η Αθήνα”, προειδοποίησε.

Εκτός από τους προαναφερθέντες το λόγο πήραν ο **Θανάσης Γούναρης**, διευθυντής του 144ου δημοτικού, του σχολείου που στεγάζει τα μαθήματα της Πακιστανικής Κοινότητας και μέλος της πολιτικής γραμματείας των Πρασίνων, ο ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ **Κώστας Αρβανίτης** και η **Θεανώ Φωτίου** εκ μέρους της κοινοβουλευτικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, ο **Βασίλης Χρονόπουλος** εκ μέρους του Κινήματος Αλλαγής, η **Χρυσούλα Λαμπούδη** εκ μέρους του ΠΑΜΕ, ο **Κώστας Μυλωνάς**, πρόεδρος του Εργατικού Κέντρου Αθήνας, ο **Θέμης Άμπλας** εκ μέρους της ΓΣΕΕ, ο **Γιουνούς Μουχαμαντί** εκ μέρους του Ελληνικού Φόρουμ Προσφύγων, ο **Πάυλος Αντωνόπουλος**, εκ μέρους του ΝΑΡ και του ΣΥΠΡΟΜΕ, ενώ μήνυμα στήριξης έστειλε ο συγγραφέας **Βασίλης Βασιλικός** και ο βουλευτής του ΜεΡΑ25 **Κρίτων Αρσένης**.

Τη συνέντευξη Τύπου έκλεισε ο ίδιος ο **Τζαβέντ Ασλάμ** δηλώνοντας: “Δεν θέλω να γυρίσω πίσω στο Πακιστάν γιατί δεν θέλω να χάσω τη ζωή μου. Θέλω να ζήσω για να συνεχίσω να παλεύω για τους εργάτες”.

Στέλιος Μιχαηλίδης

ΓΡΑΜΜΑ Ο εφιάλτης των προσφύγων από την Αλγερία

Με επιστολή του στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Ζαμάλ, κρατούμενος πρόσφυγας από την Αλγερία, περιγράφει τι σημαίνουν οι ρατσιστικές πολιτικές της κυβέρνησης για τους Αλγερινούς. Ανάμεσα σε άλλα αναφέρει: “Μιλώ από ένα κέντρο κράτησης μεταναστών, ένα από τα πολλά που υπάρχουν σε ολόκληρη την Ευρώπη. Οι μετανάστες φυλακίζονται για πολλούς λόγους, κρυφούς και φανερούς. Στους φανερούς συμπεριλαμβάνονται άνθρωποι που έχουν κάνει αίτημα ασύλου το οποίο όμως ποτέ δεν έγινε δεκτό, με αποτέλεσμα την έλλειψη χαρτιών και του δικαιώματος ασύλου. Όσο για τους κρυφούς, είναι πολλοί και καταστροφικοί. Σε αυτούς συμπεριλαμβάνονται η εκμετάλλευση ανθρώπων (του εργατικού δυναμικού) και η χρήση τους ως πολιτικό χαρτί για την απόκτηση θέσεων στην κυβέρνηση.

Ως μετανάστης από την Αλγερία, μιλώ για όσους κατέχουν Αλγερινή ιθαγένεια στην Ελλάδα. Είναι πολλοί νέοι που εγκατέλειψαν τη χώρα τους για πολλούς διαφορετικούς λόγους, αλλά ο στόχος τους είναι ο ίδιος: ελευθερία, ισότητα, δικαιοσύνη, το δικαίωμα να ζουν και να επιλέγουν με αξιοπρέπεια.

Τα τελευταία 3 χρόνια ήμουν στην πόλη

της Αθήνας και έζησα στην περιοχή των Εξαρχείων, η οποία είναι μια γειτονιά που βρίσκεται στο κέντρο της πρωτεύουσας της Αθήνας και έχει έναν ιδιαίτερο χαρακτήρα που γνωρίζουν πολλοί άνθρωποι. Είναι λογικό να είναι καταφύγιο για πολλούς μετανάστες, ειδικά τους Αλγερινούς που στερήθηκαν της ευκαιρίας να έχουν χαρτιά που θα τους επέτρεπαν να κινούνται, να εργάζονται, να διδάσκουν ή να κάνουν οτιδήποτε χρήσιμο, δεν είχαν κανένα δικαίωμα ούτε καν να κάθονται ελεύθερα κάτω από τον ήλιο.

Επειδή αυτός που αποφασίζει το δικαίωμα ασύλου είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση, η απαγόρευση επιβλήθηκε στους Αλγερινούς σε όλη την Ευρώπη. Την ηγεσία της χώρας ανέλαβε κυβέρνηση αντίθετη με την προηγούμενη, μια δεξιά κυβέρνηση η οποία μυρίζει ρατσισμό. Μία από τις προτεραιότητες του προγράμματός τους ήταν η περιοχή των Εξαρχείων, η οποία τους ενοχλούσε περισσότερο και ήθελαν να τη διαγράψουν.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η κυβέρνηση διεξήγαγε εκστρατείες σύλληψης μεγάλης κλίμακας στην περιοχή των Εξαρχείων με το πρόσχημα των μεταναστών και ότι είναι μια περιοχή με ναρκωτικά. Με τη γνώση ότι τα ναρ-

κωτικά υπάρχουν σε όλες τις χώρες και σε άλλες περιοχές της Ελλάδας και της Αθήνας σε μεγαλύτερες ποσότητες, και γνωρίζοντας ότι οι μεγάλοι διακινητές ναρκωτικών δεν υπάρχουν εκεί, αλλά ζουν στα παλάτια και στα σημαντικά γραφεία της χώρας, πράγματι ο στόχος αυτών των εκστρατειών δεν ήταν τα ναρκωτικά. Πολλοί γνωρίζουν ότι ο πραγματικός στόχος αυτών των επιδρομών είναι να περιορίσουν την περιοχή και να αποτρέψουν οποιαδήποτε αντίθεση στο κράτος ή διαδηλώσεις.

Θύματα

Θύματα αυτών των συλλήψεων ήταν κυρίως Αλγερινοί που περισσότεροι από το 90% αυτών συνελήφθησαν λόγω έλλειψης χαρτιών, αλλά και επειδή δεν τα είχαν εκείνη τη στιγμή μαζί τους. Όμως συνελήφθησαν και μετανάστες που είχαν κάρτα πρόσφυγα η οποία υποτίθεται πως τους επέτρεπε να μετακινούνται για κάποιο χρονικό διάστημα ελεύθερα, αλλά και με αυτό συνελήφθησαν και φυλακίστηκαν παράνομα. Κανείς δεν έχει καταδείξει την αστυνομία ως υπόλογο.

Εδώ (στην φυλακή – κέντρο κράτησης) υπάρχουν πολλοί Αλγερινοί. Η σημερινή ελληνική κυβέρνηση συνέλαβε φυλετικά όλους

τους Αλγερινούς και τους έβαλε στις φυλακές, σε συνθήκες που είναι κακές, απάνθρωπες και ακατάλληλες για να ζήσουν άνθρωποι.

Μπορεί να ακούσετε για την απελευθέρωση ανθρώπων διαφορετικών εθνικοτήτων εκτός από τους Αλγερινούς. Εν μέσω της κρίσης του κορονοϊού, η αστυνομία έκανε παράνομες απελάσεις επιστρέφοντας ανθρώπους μέσω των τουρκικών συνόρων με τη βοήθεια των δυνάμεων της Frontex, αφού πήραν όλα τα υπάρχοντά τους, τους έγδυσαν, τους χτύπησαν και τους έριξαν κοντά στο ποτάμι με βίαιο τρόπο. Αυτό συμβαίνει σήμερα και είναι ένας πραγματικός εφιάλτης για κάθε Αλγερινό που βρίσκεται στα κέντρα κράτησης.

Η ελευθερία μας είναι άχρηστη και κανείς δεν νοιάζεται αν μείνουμε εδώ ένα χρόνο ή περισσότερο. Η ζωή μας δεν αξίζει τίποτα στις κυβερνήσεις. Μπορεί να υπάρχει ένα μεγάλο παράδοξο εδώ, καθώς μιλάμε για την Αλγερία, που είναι μια χώρα πλούσια σε φυσικούς πόρους και πιθανότατα είναι πλουσιότερη από την Ελλάδα και πολλές ευρωπαϊκές χώρες, αλλά οι νέοι της είναι άστεγοι σε πολλές χώρες και την εξήγηση αυτού μπορούμε να τη βρούμε στα πρόσωπα των ηλιθίων και των τεράτων που κυβερνούν την χώρα εκεί”.

Η ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ

Οι μάχες του αντιρατσιστικού και αντιφασιστικού κινήματος είναι μια ολομέτωπη σύγκρουση με τη Νέα Δημοκρατία. Με κάθε κίνησή της, από τους αντιπροσφυγικούς νόμους μέχρι τις σκούπες της αστυνομίας και από τις απαγωγές-επαναπροωθήσεις στα σύνορα μέχρι τη στήριξη των Μπογδάνων στους Κασιδιάρηδες που επιχειρούν να ξαναβγούν στον δρόμο, η Νέα Δημοκρατία προμοδοτεί τους φασίστες και την ακροδεξιά. Η οργάνωση μιας μεγάλης αντιρατσιστικής και αντιφασιστικής καμπάνιας θα είναι το κλειδί για να νικήσουμε.

Η ΚΕΕΡΦΑ οργανώνει αυτή την καμπάνια από τώρα. Με τη σύσκεψη που πραγματοποίησε στις 16/7 με τη συμμετοχή δεκάδων προσφύγων, μεταναστών, αγωνιστών και αγωνιστριών έβαλε ένα πλούσιο πανελλαδικό πρόγραμμα δράσεων. Με τους δυο κεντρικούς άξονες να είναι η απόφαση για τη δίκη της Χρυσής Αυγής, που αναμένεται μέσα στο δίμηνο Σεπτέμβρη – Οκτώβρη και η διεθνής κινητοποίηση του αντιρατσιστικού κινήματος, συνδικάτων και μεταναστών “χωρίς χαρτιά” στις 17 Οκτώβρη, η ΚΕΕΡΦΑ βάζει στόχο την υλοποίηση μιας σειράς δράσεων. Ανάμεσα σε αυτές, επισκέψεις και εξορμήσεις στα στρατόπεδα, για την οργάνωση και τη δράση επιτροπών προσφύγων από κάθε περιοχή ενάντια στις αθλιότητες της κυβέρνησης, ανοικτές τοπικές εκδηλώσεις και δράσεις στις γειτονιές για να συζητήσουν και να συσπειρωθούν ντόπιοι και μετανάστες, εργαζόμενοι, νεολαία, κόσμος της αλληλεγγύης στις γειτονιές, δράση στην πλατεία Βικτωρίας ενάντια στις φασιστοσυνάξεις των “επιτροπών κατοίκων”, στήριξη του αιτήματος του Τζαβέντ Ασλάμ για άσυλο, συμμετοχή στην πα-

Εργοδοτική επίθεση σε Πακιστανό εργάτη

Ρατσιστική επίθεση σε βάρος του από τον συνάδελφο, τον προϊστάμενο και το αφεντικό του καταγγέλλει ο πακιστανός μετανάστης Χακίμ Ουλά Χαν, εργαζόμενος σε βενζινάδικο Ελίν. Ο Χακίμ εργάζεται στο βενζινάδικο στην περιοχή της Μαγούλας τα τελευταία 2,5 χρόνια. Το περασμένο Σάββατο 25 Ιούλη ένας συνάδελφος του Χακίμ, ο οποίος είναι και μποξέρ, τον χτύπησε από πίσω με προτροπή του προϊστάμενού τους. Όταν ο Χακίμ διαμαρτυρήθηκε, οι δυο ρατσιστές γέλασαν και ο μποξέρ τον τράβηξε έξω, όπου με γροθιές του έσπασε τη μύτη. Στο τμήμα οι αστυνομικοί δεν ήθελαν να δεχτούν τη μήνυση. Ο Χακίμ στη συνέχεια πήγε στο Θριάσιο, όπου και βεβαιώθηκε ότι από την επίθεση είχε ρωγμώδες κάταγμα στη μύτη. Τη Δευτέρα, όταν εξήγησε αυτή την κατάσταση στο αφεντικό του βενζινάδικου, ο Χακίμ δέχτηκε ρατσιστικές βρισιές και απειλές για ξύλο και απ’ αυτόν. Όπως περιγράφει στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Χακίμ, δεν ήταν η πρώτη φορά που είχε δεχτεί επίθεση από τον προϊστάμενό του. Με πρόφαση ελλείμματα στο ταμείο τού είχε περικόψει πολλές φορές τον μισθό και, όταν ο ίδιος διαμαρτυρόταν και έλεγε ότι θα φωνάξει την επιθεώρηση εργασίας, έπαιρνε απάντηση “πήγαινε όπου θέλεις, οι Πακιστανοί είστε σκατά, θα σας γαμήσουμε”, ενώ είχε χειροδικήσει ξανά δυο μήνες πριν. Τους τελευταίους μήνες οι ρατσιστικές βρισιές εναντίον του είχαν ενταθεί. “Θεωρούν ότι επειδή είμαι Πακιστανός δεν μπορώ να κάνω τίποτα. Θέλω να τιμωρηθούν”, είπε στην ΕΑ. Τη Δευτέρα 27/7 κατέθεσε μήνυση για ρατσιστική βία σε βάρος και των τριών δραστών.

Ξεσηκωμός για να καταδικαστούν οι ναζί!

νεργατική διαδήλωση της ΔΕΘ στις 5 Σεπτέμβρη, έκδοση υλικών σε πολλές γλώσσες και οικονομική καμπάνια. Ήδη έχει βγει αφίσα και προκήρυξη που καλεί σε συναγερμό για τη δίκη της Χρυσής Αυγής. Όπως αναφέρεται ανάμεσα στα άλλα στο κείμενο της προκήρυξης: “Είναι μια ιστορική στιγμή, πέντε και παραπάνω χρόνια από την έναρξη της δίκης τον Απρίλη του 2015, για να ακουστεί δυνατά το σύνθημα Ποτέ ξανά φασισμός! [...]

Δεν εφησυχάζουμε!

Δεν εφησυχάζουμε! Η καταδίκη της ΧΑ δεν είναι δεδομένη, παρά τα αδιάσειστα στοιχεία και το συνεχές σφυροκόπημα των μαρτύρων κατηγορίας που κατέθεσαν και στάθηκαν ηρωικά απέναντι στους δολοφόνους αψηφώντας τους τραμπουκισμούς, ακόμα και σε βάρος των δικηγόρων της Πολιτικής Αγωγής και της Μάγδας Φύσσα. Η προκλητική πρόταση της εισαγγελίας που επί της ουσίας, απαλλάσσει την ηγεσία της ΧΑ αλλά και οι συνεχείς προσπάθειες της κυβέρνησης της ΝΔ να ελέγξει τους μηχανισμούς της δικαιοσύνης με κάθε λογής ακροδεξιούς, δείχνουν πόσο ...«ανεξάρτητα» και «αμερόληπτα» κινούνται οι δικαστικές αρχές. Την ίδια στιγμή διώκονται αγωνιστές με πλούσια αντιρατσιστική και αντιφασιστική δράση όπως ο δάσκαλος Τζεμαλή Μηλιαζήμ στην Ξάνθη και ο Τζαβέντ Ασλάμ, Πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας. [...] Υπάρχει μια μακρά παράδοση κάλυψης της ακροδεξιάς, των φασιστών, των συνεργατών των ναζί, των δολοφόνων του Λαμπράκη και των πραξικοπηματιών της χούντας. Η μόνη εγγύηση ότι δεν θα επαναληφθούν τα ίδια στη δίκη της Χρυσής Αυγής είναι ο μαζικός αντιφασιστικός ξεσηκωμός. Η

δύναμη του αντιφασιστικού κινήματος στους δρόμους επέβαλε την έναρξη της δίκης και την καταλυτική παρουσία της Πολιτικής Αγωγής μέσα στο δικαστήριο, οδήγησε στην ανοιχτή κρίση και την τριχοτόμηση της ΧΑ. Την ημέρα της απόφασης του δικαστηρίου θα πλημμυρίσουμε το Εφετείο με μια μαζική διαδήλωση και απεργία! Οι εργαζόμενοι και τα συνδικάτα, οι μαθητές και οι φοιτητές, οι μετανάστες και οι πρόσφυγες, αντιρατσιστές και αντιφασίστες, κινήσεις γυναικών και ΛΟΑΤΚΙ, το περιβαλλοντικό κίνημα, οι άνθρωποι των Γραμμάτων και των Τεχνών, κάθε δημοκράτης και δημοκράτισσα που στέκεται ενάντια στην φαιά πανούκλα του φασισμού, πρέπει να είναι εκεί! Για να νοιώσει το δικαστήριο την καυτή ανάσα της οργής της πλειοψηφίας για τα εγκλήματα των νεοναζί. Ελάτε να οργανώσουμε μαζί αυτή την μάχη! Με συνελεύσεις και εκδηλώσεις στις γειτονιές, με ψηφίσματα και μαζικές υπογραφές, με δράσεις σε χώρους και γειτονιές. Όλες και όλοι μαζί να σβήσουν οι ναζί!”

Αφροδίτη Φράγκου

Εκδηλώσεις, συνελεύσεις ΚΕΕΡΦΑ
Νίκαια – Κερατσίνι, Σύσκεψη 29/8, 7μμ, Πολυχώρος Μάνος Λοίζος
Πειραιάς 11/9, 7μμ, Ανοιχτό θεατράκι, 34ου Συντάγματος Πεζικού
Ζωγράφου 12/9, 7μμ, προαύλιο Εστίας Α’ ΦΕΠΑ
Περιστερί 15/9, 7μμ, πλ. Δημαρχείου
Πετράλωνα 15/9, 7μμ, πλ. Μερκούρη
Παγκράτι 19/9, 7μμ, πλ. Βαρνάβα

Ρατσιστική σύλληψη στα Εξάρχεια

Μια ακόμη αυθαίρετη σύλληψη έρχεται να προστεθεί σε μια σειρά αδιακρίτως γενικευμένων συλλήψεων στην ευρύτερη περιοχή των Εξαρχείων που συνοδεύονται με κατασκευασμένα κατηγορητήρια. Την Τρίτη 21 Ιουλίου, ο Μ.Λ., διερμηνέας αραβικής γλώσσας σε ΜΚΟ και φοιτητής κομμωτικής, έπινε το ποτό του σε μπαρ στα Εξάρχεια. Γύρω στις 00:00 βγήκε από το μπαρ για να πάει να πάρει τσιγάρα από το πλησιέστερο περίπτερο. Ενώ βρισκόταν ακόμη στο περίπτερο, στη γωνία Αραχώβης και Θεμιστοκλέους αισθάνθηκε να του τραβούν βίαια τα χέρια προς τα πίσω και να τον ακινητοποιούν. Διαπιστώνει ότι αυτός που τον έχει ακινητοποιήσει είναι αστυνομικός της Ομάδας Δράσης, ερωτάται για την καταγωγή του και αποκρίνεται ότι κατάγεται από το Μαρόκο. Χωρίς τη διενέργεια κάποιου περαιτέρω ελέγχου ως προς τη διαμονή του στην Ελλάδα και τα έγγραφα ταυτοποίησής του, του έβαλαν χειροπέδες με βίαιο τρόπο και χωρίς καμία ενημέρωση ως προς την επικείμενη σύλληψη του. Κατά τη διάρκεια της μεταγωγής του στο Αστυνομικό Τμήμα Εξαρχείων, οι απρόκλητες βίαιες κινήσεις των αστυνομικών του προκάλεσαν κάκωση στο δεξί ώμο. Οδηγήθηκε στο Τμήμα Εξαρχείων, όπου βρέθηκε αντιμέτωπος με ψευδείς και κατασκευασμένες κατηγορίες (αντίσταση- βία κατά των αστυνομικών, εξύβριση, απειλή και απειθεία), που επισύρουν μεγάλη τιμωρία. Εμείς, ως δικηγόροι που δραστηριοποιούμαστε στον χώρο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, στεκόμαστε ενάντια στην όξυνση της καταστολής και σε κάθε καταστρατήγηση και καταπάτηση που αμφισβητεί τις δημοκρατικά κεκτημένες θεμελιώδεις ελευθερίες των πολιτών. Από την ανακοίνωση των δικηγόρων Κ. Γούση, Δ. Λιναρδάκη, Β. Παπακωνσταντίνου, Σ. Στάθη και Ν. Τριανταφύλλου

ΛΕΣΒΟΣ
Ναβάλουμε φρένο στους ρατσιστές εμπρηστές!

Η ρατσιστική πολιτική της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, που συνεχίζει τις απελάσεις και τις επανοπροωθήσεις στα σύνορα και κρατάει φυλακισμένους σε απάνθρωπες συνθήκες χιλιάδες πρόσφυγες στις Μόριες και τις Αμυδαλέζες, ανοίγει το δρόμο σε κάθε λογής φασιστοειδή να βγαίνουν από τις τρύπες τους και να επιχειρούν να τρομοκρατήσουν.

Την περασμένη βδομάδα εμφανίστηκαν καλέσματα «αγανακτισμένων κατοίκων» για περιφρούρηση από δήθεν εμπρησμούς μεταναστών κατά τη διάρκεια της πυρκαγιάς ανάμεσα στην περιοχή Αφάλωνα και Αγ. Ραφαήλ. Προσπάθησαν να επαναλάβουν τις βρόμικες πραχτικές που εφάρμοσαν και πριν λίγους μήνες όταν σταματούσαν οχήματα αλληλέγγυων, αντιρατσιστών και απλού κόσμου. Εκκρεμούν ακόμα καταγγελίες για αυτούς τους «ελέγχους» και τους τραμπουκισμούς, για τις οποίες πρέπει να επιληφθεί η εισαγγελική έρευνα. Οι πραγματικοί εμπρηστές είναι οι ακροδεξιοί και οι φασίστες! Το απέδειξαν για άλλη μια φορά με τον εμπρησμό ξενοδοχειακής μονάδας στο Μόλυβο μετά από φήμες πως εκεί θα φιλοξενούνταν μετανάστες. Είχαν κυκλοφορήσει ανυπόγραφα τρικάκια με απειλές και το περασμένο Σάββατο το βράδυ έριξαν πετρέλαιο γύρω γύρω από το ξενοδοχείο κι έβαλαν φωτιά! Την περίοδο του μεσοπολέμου οι ναζί έκαιγαν εκατομμύρια ανθρώπους στο Άουσβιτς! Δεν θα επιτρέψουμε να πισωγυρίσουμε σε εκείνη την βαρβαρότητα. Όσες και όσοι ζούμε στο νησί, είμαστε άνθρωποι του μόχθου, αλληλέγγυοι σε κάθε καταφρονεμένο. Δεν μπορούμε να έχουμε καμία σχέση με τα ακροδεξιά φασιστικά συνονθυλεύματα που γκρεμίζουν οικογένειες και κοινωνίες. Αυτά δεν είναι παρά ανεμομαζώματα, που γρήγορα η αντιφασιστική πλειοψηφία, το κίνημα του οργανωμένου Λαού, θα ξαναστείλει στο σεντούκι της λήθης. Απαιτούμε την σύλληψη και την παραδειγματική τιμωρία των ενόχων εμπρηστών. Να σταματήσει η συγκάλυψη και η ασυλία τους από την αστυνομία, τις τοπικές αρχές και την κυβέρνηση.

ΚΕΕΡΦΑ Λέσβου

ΙΛΙΟΝ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7 κεντρική πλ. Ιλίου 7.30μμ
Ελλάδα – Τουρκία –
Η σύγκρουση των υποϊμπεριαλισμών
Ομιλητής: Γιάννης Μανωλάτος
• ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8 κεντρική πλ. Ιλίου 7.30μμ
**Η Ευρωπαϊκή Ένωση στη σκιά της πανδη-
μίας**
Ομιλητής: Θανάσης Λυμπερόπουλος

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7 θέατρο Εθν. Αντίστασης 7.30μμ
Η Ευρωπαϊκή Ένωση στη σκιά της πανδημίας
Ομιλητής: Παντελής Γαβριηλίδης
• ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8 θέατρο Εθν. Αντίστασης 7.30μμ
Refugees lives matter –
Αλληλεγγύη στους πρόσφυγες
Ομιλήτρια: Μαρία Καστελιώτη

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7 καφέ Γαρδένια 8μμ
Η Ευρωπαϊκή Ένωση στη σκιά της πανδημίας
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ - ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7, 7.30μμ,
στέκι «Εκτός Σχεδίου»,
Νισύρου και Πάτμου μέσω messenger –
πληρ. Fb.com/sekneasionias
Η κοινωνική επανάσταση του 1821
Ομιλητής: Θάνος Τζινιέρης
• ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8, 7.30μμ,
στέκι «Εκτός Σχεδίου»,
Νισύρου και Πάτμου μέσω messenger –
πληρ. Fb.com/sekneasionias
75 χρόνια από τις ατομικές βόμβες
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΠΕΡΑΙΑΣ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7 δημαρχείο,
αιθ. Ανταρσία στο Λιμάνι, 5ος ορ., 7.30μμ
Η Ευρωπαϊκή Ένωση στη σκιά της πανδημίας
Ομιλητής: Γιώργος Ζέρβας
• ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8 δημαρχείο, αιθ. Ανταρσία
στο Λιμάνι, 5ος ορ., 7.30μμ
**Δεκαετία ‘30, η πολύτιμη κληρονομία
της ιστορικής εμπειρίας**
Ομιλητής: Αντώνης Αλφιέρης

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7
καφέ Μύρτιλο, πάρκο ΚΑΠΑΨ 7μμ
Ιουλιανά 1965
Ομιλητής: Βασίλης Μυρσινιάς
• ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8
καφέ Μύρτιλο, πάρκο ΚΑΠΑΨ 7μμ
Η Ευρωπαϊκή Ένωση στη σκιά της πανδημίας
Ομιλήτρια: Εύα Ηλιάδη

ΠΑΤΗΣΙΑ – ΓΑΛΑΤΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7
καφέ Rewind (Αγ.Λαύρας) 7.30μμ
Η Ευρωπαϊκή Ένωση στη σκιά της πανδημίας
Ομιλήτρια: Κατερίνα Παπαδούλη

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7 λόφος Στρέφη 7.30μμ
Ιουλιανά 1965
Ομιλήτρια: Κατερίνα Κανελοπούλου
ΘΗΣΕΟ - ΚΕΡΑΜΕΚΟΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7
καφέ Αλουστίνες, Ηρακλειδών 5, 7μμ
Η Ευρωπαϊκή Ένωση στη σκιά της πανδημίας
Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7,
πλατεία Μερκούρη, Άνω Πετράλωνα, 7μμ
Η Ευρωπαϊκή Ένωση στη σκιά της πανδημίας
Ομιλήτρια: Γιάννης Μαραβελάκης
• ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8,
πλατεία Μερκούρη, Άνω Πετράλωνα, 7μμ
**Ενάντια στο ρατσισμό,
στον Τραμπ και στο σύστημα**
Ομιλητής: Μάνθος Ασλανίδης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7 παλιό δημαρχείο,
Θησέως 156, 4ος όρ., 7μμ
Πανδημία και καπιταλισμός
Ομιλητής: Κώστας Πίττας
• ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8 παλιό δημαρχείο,
Θησέως 156, 4ος όρ., 7μμ
**Μπορούμε να αλλάξουμε τη ζωή μας
και το σύστημα**
Ομιλήτρια: Αργυρή Ερωτοκρίτου

ΖΩΓΡΑΦΟΥ – ΙΛΙΣΙΑ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7
καφέ Σαρδανάπαλος (πλ. Ανοιξη) 7μμ
Πανδημία και καπιταλισμός
Ομιλήτρια: Ζαννέτα Λυσικάτου
• ΠΕΜΠΤΗ 6/8
καφέ Σαρδανάπαλος (πλ. Ανοιξη) 7μμ
**Είναι η ανθρώπινη φύση
εμπόδιο για το σοσιαλισμό;**
Ομιλητής: Νίκος Κουτσογιάννης

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7
καφέ Γιουκάλι (πλ.Μεσολογγίου) 7μμ
Πανδημία και καπιταλισμός
Ομιλητής: Γιώργος Παπαγγελής

ΤΟΥΜΠΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7
καφέ Άνεμος 7.30μμ
Η Ευρωπαϊκή Ένωση στη σκιά της πανδημίας
Ομιλητής: Νίκος Κοκκίνης

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7
καφέ Γιώτης 7.30μμ
**Μπορούμε να αλλάξουμε τις ζωές μας
και το σύστημα**
Ομιλήτρια: Αναστασία Παναγιώτου

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7, καφέ Ποέτα 8μμ
Η Ευρωπαϊκή Ένωση στη σκιά της πανδημίας
Ομιλήτρια: Μαρία Τσίρμπα
• ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8, καφέ Ποέτα 8μμ
**Ελλάδα – Τουρκία – Η σύγκρουση των
υποϊμπεριαλισμών**
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7,
στοά Σαρκά, Α΄ κτίριο, Β΄ όροφος, 8μμ
Η Ευρωπαϊκή Ένωση στη σκιά της πανδημίας
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

ΗΡΑΚΛΕΘ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7 πλ. Ρήγα Φεραίου 7.30μμ
Ιουλιανά 1965
Ομιλητής: Λεωνίδας Μαρουλάσος
• ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8 πλ. Ρήγα Φεραίου 7.30μμ
Λένιν: Ο αριστερισμός
Ομιλητής: Γιάννης Βαλαής

ΧΑΝΙΑ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7
Πάρκο Ειρήνης και Φιλίας 7.30μμ
**Ενάντια στο ρατσισμό, στον Τραμπ
και στο σύστημα**
Ομιλητής: Βαγγέλης Κωνσταντουλάκης
• ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8
Πάρκο Ειρήνης και Φιλίας 7.30μμ
Ιουλιανά 1965
Ομιλήτρια: Μαρία Βισταγιαννάκη

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 30/7 Σύλλογος Ιμβρίων 7μμ
Πανδημία και καπιταλισμός
Ομιλητής: Πάνος Κατσαχνιάς

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

• ΠΕΜΠΤΗ 30/7,
καφενείο πλατείας Σουρμένων 7.30μμ
Η Ευρωπαϊκή Ένωση τη σκιά της πανδημίας
Ομιλητής: Μάνος Νικολάου
• ΠΕΜΠΤΗ 6/8,
καφενείο πλατείας Σουρμένων 7.30μμ
Ο Λένιν στον 21ο αιώνα
Ομιλητής: Αλέξανδρος Κοροβέσης

ΚΥΨΕΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 30/7
καφέ Family (Φωκ. Νέγηρ) 8μμ
Ιουλιανά 1965
Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη

ΠΑΤΗΣΙΑ- ΓΑΛΑΤΣΙ- ΚΥΨΕΛΗ

• ΠΕΜΠΤΗ 6/8 καφέ Rewind
(Αγ.Λαύρας)7.30μμ
**Η πολύτιμη κληρονομιά
της ιστορικής εμπειρίας**
Ομιλήτρια: Σοφία Σισμάνη
• ΠΕΜΠΤΗ 20/8

καφέ Rewind (Αγ.Λαύρας) 7.30μμ
«Πράσινη» ανάπτυξη, μαύρη καταστροφή
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΧΑΛΑΝΔΡΙ-ΒΡΙΛΗΣΣΙΑ-ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

• ΠΕΜΠΤΗ 30/7
θεατράκι πλατεία Χαλανδρίου 7μμ
(fb.com/sekxalandri)
Γυναίκες και πανδημία
Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη
• ΠΕΜΠΤΗ 6/8
θεατράκι πλατεία Χαλανδρίου 7μμ
(fb.com/sekxalandri)
«Πράσινη» ανάπτυξη, μαύρη καταστροφή
Ομιλητής: Θοδωρής Λυκογιαννάκης

ΝΙΚΑΙΑ

• ΠΕΜΠΤΗ 30/7 δημαρχείο Νίκαιας 7.30μμ
**Ενάντια στο ρατσισμό, στον Τραμπ
και το σύστημα**
Ομιλήτρια: Μήτσι Μπαμπάκου
• ΠΕΜΠΤΗ 6/8 δημαρχείο Νίκαιας 7.30μμ
Η Ευρωπαϊκή Ένωση στη σκιά της πανδημίας
Ομιλήτρια: Δόμνα Κατιμερτζή

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 30/7 Τριών Ναυάρχων
και Ιωάννου Βλάχου 7.30μμ
Ιουλιανά 1965
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 30/7 καφέ Πέτρος 7.30μμ
Η Ευρωπαϊκή Ένωση στη σκιά της πανδημίας
Ομιλητής: Σάκης Κολότσιος

ΞΑΝΘΗ

• ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 31/7 καφέ Κήπος 7μμ
Η Ευρωπαϊκή Ένωση στη σκιά της πανδημίας
Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιαζήμ
• ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7/8 καφέ Κήπος 7μμ
«Πράσινη» ανάπτυξη, μαύρη καταστροφή
Ομιλητής: Παντελής Αποστολίδης

Εργατικές ομάδες

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ

ΠΕΜΠΤΗ 30/7, ΕΚΑ 3μμ

ΟΤΑ

ΤΡΙΤΗ 4/8, ΕΚΑ 7μμ

ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 21/8, ΕΚΑ 4μμ

ΔΗΜΟΣΙΟ

ΤΡΙΤΗ 25/8, ΕΚΑ 3μμ

ΟΜΑΔΑ ΤΕΧΝΙΚΩΝ- ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

ΤΡΙΤΗ 25/8, ΕΚΑ 7μμ

ΜΜΕ

ΠΕΜΠΤΗ 27/8, ΕΣΗΕΑ 11πμ

ΜΕΤΡΟ

ΠΕΜΠΤΗ 27/8, αιθ. Σωματείου 12μες

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 28/8, 7μμ

**Εξορμήσεις με
την εργατική
αλληλεγγυή**

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6μμ

ΠΕΜΠΤΗ 30/7

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ

ΕΞΑΡΧΕΙΑ Μπενάκη

και Βαλτετσίου 7.30μμ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος και Καραϊσκού 7μμ

ΞΑΝΘΗ Κεντρική Πλατεία 7.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 31/7

ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΗΣΑΠ 8.30πμ

ΚΥΨΕΛΗ Φωκίωνος Γερμανός 7μμ

Α. ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ 7μμ

Ν. ΙΩΝΙΑ Πλ. Σημηριώτη 7μμ

ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 7μμ

ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μαρκετ Iv 7μμ

Ν. ΣΜΥΡΝΗ Βασιλόπουλος

Πλατεία 7μμ

ΝΙΚΑΙΑ Μετρό Πλ. Αγ. Νικολάου 8μμ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Πεζόδρομος

(Μουσείο ΕΑΜ) 7μμ

ΙΛΙΟΝ Πλατεία 7μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΟΥΜΠΑ Πλ. Αγ. Θεράποντα 7 μμ

ΚΑΜΑΡΑ Σβώλου με Γούναρη 7μμ

ΠΑΤΡΑ Γεροκωστοπούλου

και Ρ. Φεραίου 7.30μμ

ΗΡΑΚΛΕΘ Λιοντάρια 6μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 1/8

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρ-
μου11.30πμ

ΠΑΓΚΡΑΤΙ Πλ. Βαρνάβα 11.30πμ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 11πμ

ΧΑΛΑΝΔΡΙ Πλατεία 7.30μμ

ΧΑΝΙΑ Λαϊκή Μινώας 10 πμ

**Συσκέψεις
στα
νοσοκομεία**

ΑΓ. ΣΑΒΒΑΣ 30/7, 1μμ

ΣΩΤΗΡΙΑ 30/7, 11.30πμ αποθήκη

ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ 3/8, 2μμ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
Παλεύουμε για

**Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρ-
τητη δράση της εργατικής τάξης**

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις.
Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δρά-
ση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος
προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο
στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το
αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύ-
σει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.
Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέ-
σα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία
απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σο-
σιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο
όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέ-
ρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού
πλούτου και προγραμματίσουν την παραγω-

γή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπι-
νες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι με-
γάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε
όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε
να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνα-
τούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη.
Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύ-
χει μόνο εάν είναι παγκόσμια.
Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου
ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη
επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του ’17 ηττή-
θηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας
αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επι-
κράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της
Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου
τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότε-

ρα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

**Ενάντια στον ρατσισμό,
τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση**

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπά-
θεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατι-
κής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα
– φρούριο, κομμάτι μας Ε.Ε – φρούριο, που
καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να
πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετ-
πίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέ-
ρουν να τα περάσουν.

Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των αν-
θρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και
φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους
να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστη-
ρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθε-
ρωτικά κινήματα.

Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική,
πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναι-
κών και για το τέλος όλων των διακρίσεων

ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και
άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που κα-
ταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι
του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί
είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλού-
το, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό.
Για να συγκρουστεί μ’ αυτή την δύναμη, η
εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή ορ-
γανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα,
έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του
κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επα-
ναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυνα-
μώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο
μέσα σ’ αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχ-
θούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγι-
κές που θα μπορέσουν ν’ ανατρέψουν συνο-
λικά τον καπιταλισμό.

ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ Αμετανόητοι και επικίνδυνοι

Περίπου 32.730 στρέμματα έκαψε μόνο στην περιοχή της Κορινθίας η πυρκαγιά που έκαιγε ανεξέλεγκτη επί τέσσερις ολόκληρες μέρες. Η φωτιά, ορατή από το διάστημα, δεν έγινε ποτέ ορατή από τα ΜΜΕ που μας πρόσφεραν άφθονες εικόνες από τις ημερήσιες βόλτες του Κυριάκου Μητσοτάκη στην Αντίπαρο με τον Τομ Χανκς και μετά στο θέατρο του Επιδαύρου, μερικά μόλις χιλιόμετρα από τον τόπο της καταστροφής. «Καταστράφηκαν τα πάντα, δεν έμεινε τίποτα. Αυτή η ζημιά δεν πληρώνεται, τον χειμώνα θα πνιγεί όλο το χωριό, δεν υπάρχει πια το δάσος που κράταγε το νερό. Τώρα θα φυτρώσουν ανεμογεννήτριες», δήλωσε χαρακτηριστικά στην ΕφΣυν ο κ. Κωνσταντίνος από τα Αθήκια.

Η Νέα Δημοκρατία, που τις τελευταίες βδομάδες προσπάθησε να αξιοποιήσει πολιτικά την φονική πυρκαγιά που έκαψε το Μάτι πριν από δύο χρόνια για να τα ρίξει στον ΣΥΡΙΖΑ, είναι η ίδια διπλά και τριπλά υπεύθυνη. Όχι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει ευθύνες. Στα τέσσερα χρόνια που ήταν στην κυβέρνηση δεν έκανε απολύτως τίποτε για να αλλάξει την διαχρονική εγκατάλειψη της δασοπροστασίας και της δασοπυρόσβεσης αλλά και τις διαχρονικές πολιτικές που θυσίαζαν τα δάση και το περιβάλλον στον βωμό του κέρδους του κέρδους των κατασκευαστικών και άλλων εταιριών. Πολιτικές που το 2007 επί κυβέρνησης ΝΔ έκαψαν τη μισή Πελοπόννησο, αφήνοντας πίσω 49 νεκρούς.

Συνειδητά

Σήμερα η κυβέρνηση Μητσοτάκη, έχοντας απόλυτη γνώση των αιτιών που οδήγησαν στις καταστροφές και στην Ηλεία και στο Μάτι, έρχεται με απόλυτα συνειδητό τρόπο να κλιμακώσει αυτήν την επίθεση. Ο περιβαλλοντοκτόνος νόμος του Χατζηδάκη που ψηφίστηκε πριν λίγους μήνες, η υπουργική του απόφαση για τους νέους δασικούς χάρτες με τον αποχαρκτηρισμό δασών πριν από λίγες εβδομάδες και η συνέχιση των περικοπών και των απολύσεων στη δασοπροστασία και τη δασοπυρόσβεση τον τελευταίο χρόνο, είναι η εγγύηση ότι δυστυχώς αυτό που ακολουθεί είναι νέα Μάτια και Κεχρίες.

Χαρακτηριστική από αυτήν την άποψη είναι η ανακοίνωση του Συλλόγου Ιδιωτικών Υπαλλήλων Η ΕΝΩΣΗ: “Ο Σύλλογος είχε κρούσει και κρούει εκ νέου τον κώδωνα του κινδύνου ζητώντας την επαναπρόσληψη των περίπου πέντε χιλιάδων συναδέλφων που απασχολούνται στην πυροπροστασία δασών μέσω ειδικού προγράμματος του ΟΑΕΔ, των οποίων η σύμβαση δεν ανανεώθηκε. Παρά τις δεσμεύσεις και την κοινή παραδοχή ότι οι συνάδελφοι προσφέρουν σημαντικό έργο τόσο στον καθαρισμό των περιαστικών δασών, της αποψίλωσης, της διάνοιξης μονοπατιών, της δημιουργίας αντιπυρικών ζωνών και όχι μόνο, το ειδικό πρόγραμμα με το οποίο εργάζονταν δεν ανανεώθηκε με αποτέλεσμα και τα δάση να μείνουν ανοχύρωτα και οι εργαζόμενοι να βρίσκονται στην ανεργία. Για όλους αυτούς τους λόγους αναμένουμε από την Κυβέρνηση να πράξει έστω και τώρα το αναγκαίο: να επαναπρολάβει τους συναδέλφους δημιουργώντας ταυτόχρονα ειδικό σώμα φορέων δασοπροστασίας...”

Δυστυχώς θα αναμένουν για πολύ. Όπως ανέφερε και ο πρωθυπουργός αυτής της αμετανόητης, προκλητικής και πάνω από όλα επικίνδυνης κυβέρνησης στα πρόσφατα εγκαίνια των “επενδύσεων” στον Ερμηίτη της Κέρκυρας: “Το δάσος κάποια στιγμή θα καεί...”.

Με συγκέντρωση στην πλατεία Κοραή και πορεία στο αρχαιολογικό Μουσείο πολίτες του Πειραιά ανέδειξαν την περασμένη Πέμπτη 23/7 μια από τις πτυχές του εγκλήματος που συντελείται στην Πειραιϊκή. Την καταστροφή του αρχαιολογικού χώρου στην Πειραιϊκή και στο Παλατάκι από την επέκταση του λιμανιού κρουαζιέ-

‘Όχι Λιμάνι στην Πειραιϊκή

ρας που υλοποιεί η Cosco. Απαίτησαν να σταματήσει τώρα το μπάζωμα και η βυθοκόρηση στη θάλασσα. Σε μια συμβολική κίνηση θυροκόλλησαν την απόφαση της συνέλευσης των κατοίκων της Πειραιϊκής απαιτώντας από την υπουργό Πολιτισμού να αναλάβει τις ευθύνες της για την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς.

ΜΑΤΙ-ΚΟΚΚΙΝΟ ΛΙΜΑΝΑΚΙ

Κροκοδείλια δάκρυα και καταστροφικά σχέδια

“Μάτι-Κόκκινο Λιμανάκι: Κάντε πραγματική διαβούλευση και όχι φιάσες” είναι ο τίτλος της ανακοίνωσης που εξέδωσε η Κίνηση για την Προστασία και Ανάδειξη του Μεγάλου Ρέματος Ραφήνας απαντώντας στην προσχηματική “διαβούλευση” που οργανώνουν το υπουργείο υπουργείο Περιβάλλοντος και το δημοτικό συμβούλιο Ραφήνας-Πικερμίου για τη Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ) και το Ειδικό Πολεοδομικό Σχέδιο (ΕΠΣ) για τις πληγείσες περιοχές Μάτι και Κόκκινο Λιμανάκι.

Ήδη κάτω από την πίεση και το αίτημα 13 μελών της Επιτροπής Διαβούλευσης αλλά και άλλων φορέων και κατοίκων των πυρόπληκτων περιοχών, δόθηκε παράταση από το Υπουργείο στη δημόσια διαβούλευση για το Μάτι μέχρι 17/8 –με το δημοτικό συμβούλιο Ραφήνας να επιμένει να “συνεδριάσει” και να αποφασίσει “δια περιφοράς” την Τρίτη 28/7 αλλά και να οργανώνει για τα μάτια του κόσμου ανοιχτή συζήτηση την Δευτέρα 27/7 (που ανακοινώθηκε μόλις 2 μέρες πριν). Στους συμμετέχοντες διανεμήθηκε η ανακοίνωση της Κίνησης ενώ η παρέμβαση της εκπροσώπου της, Εμμανουέλας Τερζοπούλου ήταν η μόνη που χειροκροτήθηκε από μεγάλο μέρος των παρευρισκομένων.

Όπως αναφέρει ανάμεσα σε άλλα η ανακοίνωση: “Η προσχηματική «διαβούλευση» που πραγματοποιείται από αρχές Ιουλίου για τη Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ) και το Ειδικό Πολεοδομικό Σχέδιο (ΕΠΣ) για τις πληγείσες περιοχές Μάτι και Κόκκινο Λιμανάκι, δεν μπορεί να υποκατασταθεί από ομιλίες Υπουργών και στελεχών των Υπουργείων! Η διαβούλευση για ένα τόσο σημαντικό θέμα, που αλλάζει εντελώς τη φυσιογνωμία της περιοχής και δίνει το τελειωτικό χτύπημα στο φυσικό περιβάλλον μιας από τις ομορφότερες (μέχρι πρότινος) περιοχές της Αττικής, δεν μπορεί να γίνετα με ασφυκτικές προθεσμίες ενός μήνα, στην καρδιά του καλοκαιριού, με

συνεδριάσεις Επιτροπών Διαβούλευσης και Δημοτικών Συμβουλίων δια περιφοράς, χωρίς τη δυνατότητα συμμετοχής των πολιτών σε αυτές και χωρίς δυνατότητα ελέγχου των αποτελεσμάτων!

Μεθοδεύσεις

Οι μεθοδεύσεις αυτές εγκαινιάστηκαν από τον ίδιο τον Υπουργό Περιβάλλοντος Κ. Χατζηδάκη μέσα στην καραντίνα, ο οποίος, παρά τις αντιδράσεις του συνόλου των επιστημονικών και επαγγελματικών φορέων, όλων των περιβαλλοντικών οργανώσεων, 160 περιβαλλοντικών κινημάτων και χιλιάδων υπογραφών πολιτών, πέρασε από τη Βουλή τον χειρότερο αντιπεριβαλλοντικό νόμο Ν.4685/20, μέσα στον οποίο προστέθηκε τελευταία στιγμή και χωρίς να έχει περάσει από διαβούλευση το άρθρο 102 που αφορά τον δασικό αποχαρκτηρισμό σημαντικού μέρους των πυρόπληκτων περιοχών.

Μέσα στους 2 μήνες που μεσολάβησαν από την ψήφιση του νόμου Χατζηδάκη, βλέπουμε μια κατά μέτωπο επίθεση στο φυσικό περιβάλλον της χώρας μας. Μάτι και Κόκκινο Λιμανάκι αποχαρκτηρίζονται και μετατρέπονται σε πόλεις, τα ρέματα της περιοχής (και όχι μόνο) εγκιβωτίζονται υπό το πρόσχημα των αντιπλημμυρικών έργων, ανεμογεννήτριες ξεφυτρώνουν σε όλες τις βουνοκορφές... ΟΛΑ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΤΟΥ ΚΟΡΟΝΟΪΟΥ!

Τα κροκοδείλια δάκρυα και οι δικαστικές έρευνες για το Μάτι, δε μπορούν να συγκαλύψουν τα σχέδια που προωθούνται για την περιοχή από τη ΣΜΠΕ και το ΕΠΣ που θα αλλάξει εντελώς τη φυσιογνωμία της περιοχής. Ο αποχαρκτηρισμός των δασικών εκτάσεων και η εντατική οικιστική ανάπτυξη θα δημιουργήσει μια αστικοποιημένη περιοχή με ελάχιστο πράσινο. Ο εγκιβωτισμός όλων των ρεμάτων θα επιτρέψει την νομιμοποίηση όσο το δυνατό περισσότερων αυθαιρέτων, αδιαφορώντας για την ασφάλεια των ανθρώπων και για τη ζωτική ανάγκη αναγέν-

νησης του φυσικού περιβάλλοντος και προστασίας των υδάτινων πόρων της περιοχής.

Η διάνοιξη δρόμων ταχείας κυκλοφορίας δεν εξασφαλίζει απλά την ασφαλή διαφυγή σε έκτακτες συνθήκες, αλλά τη δημιουργία υποδομών μαζικής υποδοχής επισκεπτών που θα υπάρξει λόγω των αλλαγών στις χρήσεις γης και της εμπορευματοποίησης της περιοχής. Το προπέτασμα της «βιώσιμης» κινητικότητας, των πεζοδρόμων και ποδηλατοδρόμων, δεν διασφαλίζει τη μη αξιοποίηση της παράκτιας ζώνης από μεγάλα επενδυτικά συμφέροντα. Τέλος, επιβραβεύεται η αυθαίρετη δόμηση, ενώ την πληρώνει η «νόμιμη» (αυτή που καλώς ή κακώς το κράτος επίσημα αδειοδότησε στο παρελθόν) αφού αρνείται το κόστος απαλλοτρίωσής της, όπου αυτή απαιτείται”.

Ενδεικτικά των μέτρων που θέλουν να πάρουν κυβέρνηση και δήμος είναι τα όσα αναφέρει ανάμεσα σε άλλα, σε επιστολή της προς το Δήμαρχο Πικερμίου-Ραφήνας και τη Δημοτική Επιτροπή Διαβούλευσης, “Ομάδα Κατοίκων από το Κόκκινο Λιμανάκι”: “Μας κάνει επίσης μεγάλη εντύπωση ότι αν και το ΕΠΣ εκπονήθηκε, θεωρητικώς, με γνώμονα την διασφάλιση της μη επανάληψης των τραγικών στιγμών που όλοι ζήσαμε προ 2 χρόνων, δηλαδή την εξασφάλιση ελεύθερων διόδων προς τη θάλασσα (κάτι που στο Κόκκινο Λιμανάκι υπάρχει και λειτουργήσε σωτήρια για αρκετό κόσμο την τραγική ημέρα της 23ης Ιουλίου 2018), στους νέους χάρτες οι δίοδοι προς την παραλία στο Κόκκινο Λιμανάκι μειώνονται δραστικά με αποτέλεσμα να καθίσταται εξαιρετικά δύσκολη η πρόσβαση στην παραλία. Προφανώς μια τέτοια πρόταση κάθε άλλο παρά συμβάλλει στην αποφυγή μιας ακόμη τραγωδίας ούτε και στην εξυπηρέτηση των αναγκών των πληγέντων κατοίκων και των επισκεπτών”.

* Ημέρα ενίσχυσης και ευαισθητοποίησης για το Μεγάλο Ρέμα Ραφήνας οργανώνει η Κίνηση το Σάββατο 1 Αυγούστου στην πλατεία Νηρέα.

Ο Σίσι ετοιμάζει εισβολή στη Λιβύη

Ο Μητσοτάκης, στην τηλεφωνική επικοινωνία του με τον αιγύπτιο δικτάτορα Αμπντέλ Φατάχ αλ Σίσι στις 23 Ιούλη με αφορμή την εθνική επέτειο της χώρας του, χαιρέτισε «τις προσπάθειες της Αιγύπτου για να επιτευχθεί μία πολιτική διευθέτηση στην κρίση της Λιβύης, με σκοπό την αποκατάσταση της ειρήνης στη χώρα αυτή»!

Αν δεν έκρυβε τόση υποκρισία μπορούσε να είναι ανέκδοτο μαύρου χιούμορ. Αλλά δεν είναι για γέλια. Μόλις τέσσερις μέρες πριν το τηλεφώνημα, το ελεγχόμενο από τον Σίσι αιγυπτιακό «κοινοβούλιο» υιοθέτησε την πρόταση του δικτάτορα για στρατιωτική επέμβαση «εκτός συνόρων στα δυτικά», δηλαδή στη Λιβύη, «για λόγους εθνικής ασφαλείας». Μέχρι τώρα η Αίγυπτος μαζί με τα Εμιράτα ήταν οι βασικοί προμηθευτές στρατιωτικής βοήθειας στον **Χαλίφα Χαφτάρ**. Τώρα, ο Σίσι οργανώνει την άμεση στρατιωτική επέμβαση στον εμφύλιο πόλεμο της Λιβύης για να στηρίξει τον στρατηγό Χαφτάρ, καθώς ο τελευταίος δέχεται τη μια ήττα μετά την άλλη και οι δυνάμεις του αντιπάλου του, του **Σάρατζ**, πολιορκούν την κομβική πόλη της Σύρτης και τη σημαντική αεροπορική βάση αλ Τζούφρα.

Ο Χαλίφα Χαφτάρ είναι ο επικεφαλής της μίας από τις δύο κυβερνήσεις που αλληλομάχονται στη Λιβύη (επικεφαλής της άλλης είναι ο Σάρατζ στην πρωτεύουσα Τρίπολη). Ο Σάρατζ έχει τη στήριξη της Τουρκίας και του Κατάρ. Στο πλευρό του Χαφτάρ βρίσκονται η Αίγυπτος, η Σαουδική Αραβία, τα Εμιράτα, η Γαλλία και η Ρωσία και μαζί τους, η Ελλάδα. Τον στήριξαν σαν τον μόνο ικανό να στήσει ένα κέντρο εξουσίας με εγγύηση τον στρατό του και να εξαφανίσει τις δυνάμεις του πολιτικού Ισλάμ που συνδέονται με την κυβέρνηση της Τρίπολης. Ο Χαφτάρ εμφανιζόταν σαν λιβυκή εκδοχή του Σίσι, που θα φέρει «σταθερότητα», βάζοντας τους πάντες φυλακή, σκοτώνοντας και βασανίζοντας.

Θέατρο

Όμως, η Λιβύη έχει γίνει και θέατρο έμμεσης ελληνοτουρκικής σύγκρουσης από τη στιγμή που οι κυβερνήσεις Σάρατζ και Ερντογάν προχώρησαν σε «μνημόνιο συμφωνίας» για την οριοθέτηση των ΑΟΖ των δυο χωρών. Τότε η ελληνική κυβέρνηση μετατράπηκε και επίσημα σε τζούνιор πάτρωνα του Χαφτάρ. Εκείνες τις μέρες, όλα αυτά διαφημιζόνταν σαν έξυπνη πολιτική. Αφενός αγκάλιαζαν τον Χαφτάρ σαν «εχθρό του εχθρού». Αφετέρου οι ειδήσεις προδιέγραφαν τη σαρωτική νίκη του εντός των επόμενων λίγων μηνών και άρα η ελληνική κυβέρνηση πόνταρε στο φαβορί. Τώρα, όμως, ο Χαφτάρ είναι στριμωγμένος στην ανατολική Λιβύη και κινδυνεύει να χάσει και τη Σύρτη. Γι' αυτό, ο Μητσοτάκης έχει κάθε λόγο ν' ανησυχεί και να εύχεται «καλή επέμβαση» στο Σίσι.

Κανείς δεν ξέρει με σιγουριά αυτή τη στιγμή τι είδους παζάρια παίζονται στα παρασκήνια. Πριν μια βδομάδα η Ρωσία και η Τουρκία (που και οι δυο έχουν μισθοφόρους στον εμφύλιο της Λιβύης) συμφώνησαν να ζητήσουν από τις δυο πλευρές κατάπαυση του πυρός –μάλλον χωρίς επιτυχία όπως φαίνεται από μια επόμενη ανακοίνωση του υπουργείου εξωτερικών του Πούτιν, αλλά και τις πολεμικές προετοιμασίες του Σίσι.

Το σίγουρο είναι ότι με τους ανταγωνισμούς τους, οι άρχουσες τάξεις τόσο των μεγάλων ιμπεριαλιστικών χωρών όσο και των τοπικών υποϊμπεριαλισμών θα συνεχίσουν να έχουν τα χέρια τους βουτηγμένα στο αίμα του λαού της Λιβύης για πολύ ακόμα. Και η ελληνική άρχουσα τάξη δεν αποτελεί εξαίρεση.

Διαβάστε επίσης

ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Καμιά ομοψυχία για τις ΑΟΖ

Τη βδομάδα που πέρασε, για μια ακόμα φορά, η ένταση ανάμεσα σε Τουρκία και Ελλάδα κλιμακώθηκε, ανοίγοντας τη φιλολογία ακόμα και για «θερμό επεισόδιο». Ο Ερντογάν ανακοίνωσε την έξοδο του ερευνητικού σκάφους **Ορούτς Ρεϊς** στη διαφιλονικούμενη υφαλοκρηπίδα νοτίως του Καστελόριζου, δέσμευσε τη θαλάσσια περιοχή με την έκδοση **Ναντεχ** και έστειλε πολεμικά πλοία να περιπολούν στα περίξ. Στο ελληνικό Πεντάγωνο «χτύπησε συναγερμός», επιβλήθηκε κατάσταση στρατιωτικής «επιφυλακής» σε νησιά και Έβρο, ανακλήθηκαν οι άδειες και ο στόλος μπήκε σε ετοιμότητα «για να βρεθεί εκεί που πρέπει», όπως δηλώθηκε.

Ο Ερντογάν προχώρησε σε μια «επίδειξη δύναμης» ανακοινώνοντας την αποστολή του Ορούτς Ρεϊς στο ακραίο σημείο που συναντιούνται –σύμφωνα με την αυθαίρετη «οικοπεδοποίηση» της ανατολικής Μεσογείου από Ελλάδα, Κύπρο, Αίγυπτο και Ισραήλ– οι ΑΟΖ των τριών πρώτων χωρών.

Η επίσημη αντίδραση από ελληνικής πλευράς ήταν ότι «δεν θα παίξουμε το παιχνίδι του Ερντογάν». Η κυβέρνηση του **Μητσοτάκη** ντύθηκε με τη στολή της «αθώας περιστεράς» που υπερασπίζεται την ειρήνη και κινδυνεύει από την «τουρκική προκλητικότητα». Ξεχύθηκε σε έναν αγώνα δρόμου «διπλωματικών επαφών» μέσα κι έξω από την ΕΕ κυνηγώντας συμμαχίες, από τον **Τραμπ** και τον **Μακρόν** μέχρι τον **Πούτιν**.

Οι δηλώσεις του Μακρόν μετά τη συνάντησή του με τον πρόεδρο της Κύπρου **Αναστασιάδη** βρέθηκαν στα πρωτοσέλιδα και πανηγυρίστηκαν σαν «ένα φιλειρηνικό και φιλελληνικό χαστούκι στην Τουρκία». Στην πραγματικότητα, η στάση του Μακρόν δεν έχει να κάνει σε τίποτα με την ειρήνη. Αντίθετα: η Γαλλία επιδιώκει να μπει σαν κυρίαρχος παίκτης στην ανατολική Μεσόγειο και τη Μέση Ανατολή

στα πλαίσια των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών και στο κενό που έχουν αφήσει οι αλλαγές από τον περιορισμό της παρουσίας των ΗΠΑ στην περιοχή.

Κουβάρι

Όταν ο Μακρόν δηλώνει «να μην αφήσουμε την ασφάλεια της Μεσογείου σε ξένα χέρια», σίγουρα είναι ένα μήνυμα στον Ερντογάν ότι στην ανατολική Μεσόγειο κου-

τοβουλίες», αλλά μεγαλύτερο μπλέξιμο στο κουβάρι των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών στην περιοχή. Γιατί να μην ξεχνάμε ότι τις ίδιες μέρες το αμερικάνικο αεροπλανοφόρο **Αϊζενχάουερ** πλέει στην Κρήτη, και στην Αλεξανδρούπολη τα αμερικάνικα πολεμικά ξεφορτώναν εξοπλισμό για τη νέα στρατιωτική βάση.

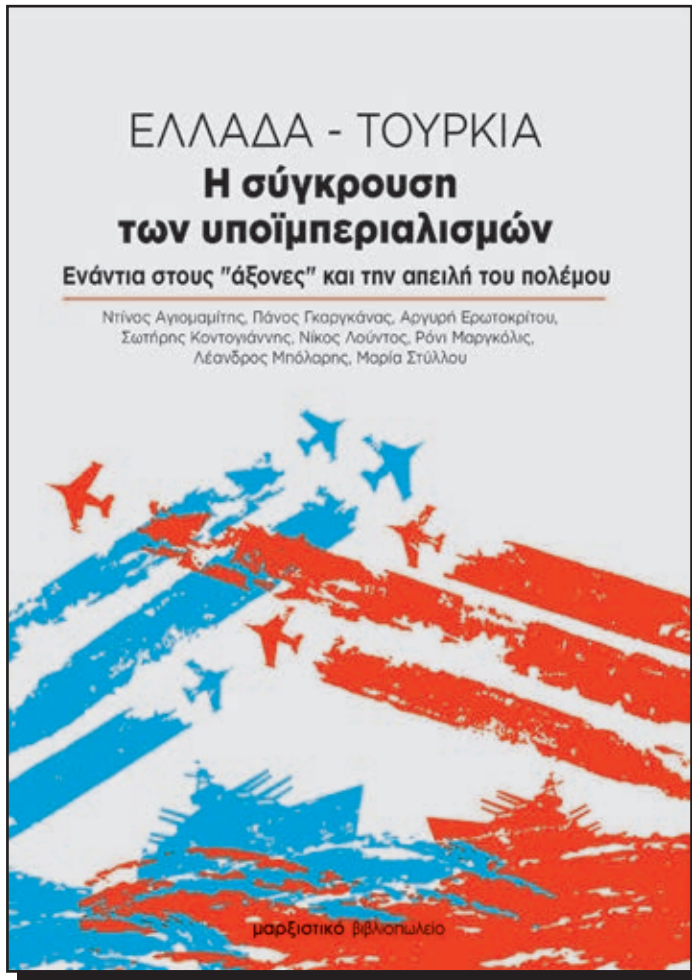
Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές, η κρίση μοιάζει ότι αποκλιμακώνεται. Αλλά οι πολεμοκάπηλες κραυγές που ζητούν αντιπαράθεση με την Τουρκία δεν έχουν πάψει ν' ακούγονται στο εσωτερικό της άρχουσας τάξης και της Νέας Δημοκρατίας.

Κάθε φορά οι αιτίες της έντασης βρίσκονται στον αντιδραστικό –και από τις δυο πλευρές– ανταγωνισμό ανάμεσα στις άρχουσες τάξεις Ελλάδας και Τουρκίας. Αν σε προηγούμενες φάσεις αυτός ο ανταγωνισμός εντοπιζόταν στο Αιγαίο και στην Κύπρο, σήμερα το πεδίο του έχει διευρυνθεί από την ανατολική Μεσόγειο και τις ΑΟΖ μέχρι τη Λιβύη.

Γι' αυτό η απάντηση της Αριστεράς δεν μπορεί να βρίσκεται στην κριτική ότι ο Μητσοτάκης δεν βάζει μεγαλύτερη πίεση στην ΕΕ

για «κυρώσεις στην Τουρκία», ούτε ότι εγκαταλείπει «κυριαρχικά δικαιώματα» της χώρας. Και βέβαια, ούτε στη συναίνεση και την «εθνική ομοψυχία». Βρίσκεται στο χτίσιμο ενός δυνατού αντιπολεμικού κινήματος που δηλώνει «δεν πολεμάμε για τις ΑΟΖ» και διεκδικεί τον τερματισμό όλων των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων στην περιοχή, την έξοδο από το ΝΑΤΟ και το κλείσιμο των βάσεων, το σταμάτημα των εξορύξεων και των εξοπλισμών, χτίζοντας τη διεθνιστική αλληλεγγύη των εργατών σε Ελλάδα και Τουρκία.

Κώστας Πίπτας

Διαβάστε το βιβλίο του **Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου**, που εξηγεί τις αιτίες των ελληνοτουρκικών ανταγωνισμών

μάντο κάνουμε «εμείς», δηλαδή η Γαλλία μαζί με τον άξονα Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ-Αιγύπτου. Αλλά ταυτόχρονα είναι κι ένα μήνυμα στη **Μέρκελ** (και τις άτυπες πρωτοβουλίες της για «εκτόνωση της κρίσης»), στον **Τραμπ** (και το «εγκυβερνητικό νεκρό», όπως το είχε αποκαλέσει ο Μακρόν, ΝΑΤΟ), στη Ρωσία του Πούτιν (που έχει βάλει πόδι στη Συρία) –ακόμα και προς τον Μητσοτάκη, υπενθυμίζοντάς του έμμεσα να μην τολμήσει να ακυρώσει την αγορά των γαλλικών φρεγατών, που ακόμα εκκρεμεί. Είναι ξεκάθαρο ότι όλα αυτά δεν είναι «φιλειρηνικές διπλωματικές πρω-